

TimeOut

BARCELONA

#639

OCTUBRE 2023

20%€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

*Rara S!A/V

Excepcionals Dotze artistes
de diferents disciplines que
s'allunyen del corrent principal
per explorar nous territoris

Miquel Coulibaly

Tots els plats (i les begudes) que
serveix al seu restaurant són
producte de la seva imaginació.
Fa les postres amb... peix!

Mónica Rikić

El codi de programació és
un dels materials que fa servir
aquesta artista barcelonina que
uneix filosofia, art i tecnologia

Dissabtes d'òpera

Les grans àries interpretades en directe

A l'Eurostars Grand Marina 5* GL
Tots els dissabtes d'octubre · 20:30h

Completa la teva nit amb un sopar al nostre restaurant

Reserva trucant al telèfon 936 039 000
Consumició mínima obligatòria · www.grandmarinahotel.com

Sumari

Octubre 2023

Bo i sense gluten

Pizzas, pans, dolços, asiàtics, mediterranis, mexicans... El millor de Barcelona per a celíacs

PÀGINES 34-36

El més real

El mag del realisme Antonio López exposa 70 anys de trajectòria a la Pedrera. Hi parlem

PÀGINES 22-23

Antonio López

Puja al tren

Els millors viatges sobre rails per travessar els paisatges més bells d'Europa

PÀGINES 42-43

Raumabananen

La Martita

06. A la ciutat 16. Volen lliures 20. Entrevista a La Ludwig Band 22. Cultura: Entrevista a Riders of the Canyon. Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions 34. Menjar i beure 38. Coses per fer: Barcelona esotèrica 42. Viatges 44. Time In: Sèries, pòdcasts i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

A la portada ens hi referim com a *rara avis*, una expressió llatina que sona tan bonica com el seu significat: persona que és una excepció, poc habitual. I els dotze artistes que hem triat per al reportatge sens dubte ho són, d'exceptionals. Cadascú en la seva àrea, ja sigui als fogons, rodant o sobre l'escenari, exerceix la seva llibertat creativa amb passió, sovint a risc de no rebre un reconeixement majoritari i, el que és pitjor, amb dificultats per trobar els mitjans que li permeti continuar fent la seva feina.

Barcelona ha de ser un ecosistema en què aquestes espècies extraordinàries de creadors es trobin a casa i puguin desenvolupar-se amb esplendor. La riquesa cultural depèn de la frondositat i diversitat d'aquest tipus de propostes. Necessitem més veus que s'escapin dels llocs comuns per portar-nos a altres mons, nous i estimulants. Cuidem-les.

TimeOut
BARCELONA

Manager Director, Strategy
Eduard Voltas
Manager Director, Sales & Marketing
Mabel Mas
City Manager
Marina Quer

Directora
María José Gómez
Cap de redacció
Borja Duñó
Editors
Ricard Martín, Eugènia Güell i Rita Roig
Disseny
Anna Mateu Mur

Director d'operacions digitals
Àlex Martínez
Directora comercial
Aroa Cervantes
Cap de Branded Content
Begoña Garcia
Social Media Manager
Susana Diaz
Community Manager
Carla Escolà
CRM
Júlia Porto
AdOps & Programmatic Manager
Marcos Oliver
Creative Solutions Designer
Grecia Morales
Creative Copywriter
Carles Rútia
Marqueting i comercial
Mercè Llubera, Mireia Figueras,
Vanessa González
Project Manager
Adrià Busquets, Núria Grau

Finance Manager
Marta Tapia
Sales Controller & Business Analyst
Guillem Catena
HR & Legal Coordinator
Clara Salom
Senior Accountant
Gabriel Montoya
Junior Accountant
Clara Tang

Han col·laborat en aquest número
Textos: Erica Aspas, Laia Beltran, Andreu Gomila, Pere-Andreu Jarrod, Àlex Montoya, Noelia Santos, Serielizados
Fotografia: Irene Fernández, Ivan Giménez
Correcció de textos: Núria Garcia Caldes, Txell Coll

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Chris Öhlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mèto-de, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.
Barcelona
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 880 88 84
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Princesa, 17 Primera planta
28008 Madrid
91 418 71 46 / 91 418 71 45
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripess
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

appec
amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Difusió controlada per:

IRISNEGO
Impressió en paper reciclat i entrecollim amb materials 100% compostables

Portada:
IRISNEGO

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

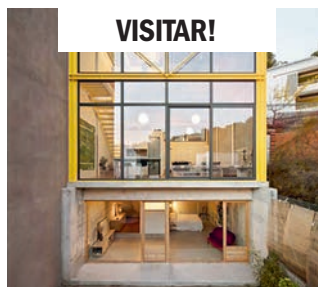
DIBUIXAR!

La gran festa del dibuix torna amb força el cap de setmana del 28 i 29 d'octubre. Aquesta vegada, **Barcelona Dibuixa** amplia horaris i en tindrà de nocturns.

VIURE!

El **Viu Montjuïc** omple la muntanya màgica d'activitats per a totes les edats els dies 7 i 8 d'octubre: espectacles, itineraris guiats, expos, portes obertes...

VISITAR!

Dissabte 21 i diumenge 22 d'octubre, el **48h Open House** torna a obrir les portes d'edificis d'interès arquitectònic, normalment tancades al públic.

COM PLOT IPA

— AMB LLÚPOL
DE PRADES —

A la ciutat

Les bosses Takatà són fetes de residus nàutics

Peces amb gust de sal 'made in' la Barceloneta

A barca vella, veles noves, deien els mariners. Però què en fem, de les veles inservibles? A la Barceloneta han tingut una idea. Per *Rita Roig*

TAKATÀ ÉS EL nom d'un esport que va néixer a la sorra de la Barceloneta. Els nedadors, per escalfar abans d'entrar a l'aigua, es passaven una pilota petita a banda i banda d'una xarxa. Ara, el nom d'aquest joc popular també és el d'una col·lecció de bosses fetes amb veles reciclades que vol reivindicar el patrimoni marítim d'aquest barri barceloní.

"Volem que la Barceloneta no es conegui només pel turisme, la platja i la paella", diu la Núria. Ella és una de les artesanes que elabora les bosses, i ho fa amb les màquines

de cosir veles que hi ha a l'Institut Nàutic de Barcelona. Tot plegat és el resultat d'un dels projectes del Pla Comunitari del barri, anomenat Barceloneta Proa a la Mar, en què diverses entitats s'han unit per donar una nova vida als residus nàutics i marítics, que la Fundació Barcelona Capital Nàutica s'encarrega de fer-los arribar.

"Per la seva composició, les veles no es poden reciclar", explica la Cristina. Ella és la dissenyadora de Nutcreatives, l'estudi especialitzat en economia circular que s'ha encarregat de concebre les bosses. Són tres

models diferents –*totebag*, motxilla i cabàs–, però la realitat és que cada peça és única perquè està feta a partir d'una vela d'un color, gruix o textura particular, combinada amb altres teles reciclades. Fins i tot les nanses de la motxilla tenen escuma reaprofitada dels protectors dels vaixells!

Ara mateix, les bosses es poden comprar a través de les xarxes socials (@takatabosses) i a la històrica llibreria La Garba, al carrer de la Maquinista, 19. La idea és que, ben aviat, puguin obrir una botiga online al web del projecte, takatabosses.barcelona. ■

BRAVO! PERLES QUE
PARTICIPEU
EN
ENTITATS
I ATENEUS

MARIA
BOUABDELLAH

SEGUICI
DE LA FESTA
MAJOR DE
BANYOLES

#FEMCULTURAPOPULAR

SÓN LLEGENDA

Betu Martínez
i Víctor Sala a
casa seva: el
Rouge de Poeta
Cabanyes, 21

IVAN GIMÉNEZ

“Al principi Espanya era el país de la pirateria”

Serielizados són uns visionaris de les sèries. Del 17 al 21 d'octubre celebren la desena edició del festival

SÓN UNS VISIONARIS de les sèries.

Van muntar Serielizados quan les grans plataformes encara no havien aterrat aquí i la gent tirava de pirateria. Els titllaven de bojos, però aquest mes celebren la desena edició del festival –del 17 al 21 d'octubre al CCCB, Sala Phenomena, Casa SEAT i Auditori de Blanquerna– i porten el creador de *Succession*, Jesse Armstrong. “És gairebé més important que el que va trepitjar la lluna”, riuen Víctor Sala i Betu Martínez.

Succession ha sigut la gran sèrie dels últims anys, oi?

B.M.: Sí, perquè estem en un moment de moltíssim consum, d'empassar-nos molta merda, i *Succession* és com les sèries d'HBO d'abans, molt d'autor.

V.S.: I també ha generat una tendència molt actual, aquesta sàtira als rics, aquesta línia fina entre la pura comèdia i el pur drama, és una

sèrie difícil de catalogar. És un superhíbrid, els guionistes venen de fer comèdia tota la vida i ho estan venent com un drama.

Com va ser la primera edició del festival?

B.M.: Una tarda, amb 400 persones i un pressupost de 200 o 400 euros, però va ser l'embrió. Teníem 23 o 24 anys.

Semblava una bogeria.

V.S.: Quan explicàvem el projecte, molta gent ens deia que no tenia cap interès i que aquí la gent només mirava *La que se avecina*.

Us imaginàveu l'evolució de les plataformes?

V.S.: Quan vam començar, Espanya era el país de la pirateria i semblava que Netflix no hi aterraria mai.

B.M.: Hi havia Canal+ Series, Cuatro...

V.S.: ITVE, que de tant en tant comprava una sèrie com *Lost* i la maltractava.

Inaugureu amb *Això no és Suècia*, de Mar Coll i Aina Clotet, que heu ajudat a produir.

V.S.: És una comèdia amb una trama una mica thrilleresc, que parla de la criança, d'uns pares que van a Vallvidrera per criar els fills d'una manera més natural, il·luminats per una veïna sueca que els sembla el paradigma de com ha de ser l'educació.

La sèrie que tanca el festival també és catalana.

V.S.: La que tanca és *Roni*, del Juanjo Sáez, sobre un estudiant de Belles Arts que treballa a l'estudi del costat del Jaume Plensa, que és un pesat i li cauen obres a sobre, li desmunta el taller... Però al Plensa li és igual, perquè està en una altra fase vital. ■ *Borja Duñó*

→ @serielizadosmag

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

AUDIOVISUAL · CIRC · DANSA · MÚSICA · TEATRE

OCTUBRE - DESEMBRE 2023

Entrada gratuïta

Reserva prèvia districtecultural.barcelona

   @BcnDCultural

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

 **BARCELONA
CULTURA**

Ajuntament de
Barcelona

LA BOTIGA DEL MES

Calçat, objectes de la llar i joieria barrejats de manera atípica

© BEMDELPICCOLO

Unusual

PODRIEN SER UNES sabates amb un tacó escultural. O un gerro tornassolat, un plat de porcellana decorat amb un rostre clàssic, un paraigüer minimalista, un anell rocambolesc coronat per una pedra natural, un joc d'espelmes finíssimes, un obridor d'ampolles en forma d'escarabat, una il·lustració que destil·la la ironia i empoderament femení... Podrien ser moltes altres coses, però aquí totes serien seductores i inusuals. Molt inusuals. Precisament, aquest és el fil conductor que ha triat la dissenyadora Imma Garcia per bastir Unusual, la *concept store* dels seus somnis. "Escullo el que a mi m'agradaria trobar en un espai així. Tenim un esperit diferenciador i ens agrada barrejar firmes de fora amb creadors locals", explica Garcia des del seu particular oasi del Poblenou. "Molts clients em diuen que es quedarien a viure aquí dins", riu. I no sorprèn, perquè la posada en escena és tan personal i genuïna com la selecció de calçat, objectes per a la llar i joieria, els tres grans puntals d'un espai que respira disseny pels quatre costats i on sempre hi trobareu la propietària al peu del canó. I això sempre és un plus. ■ **Laia Beltran**
→ Ramon Turró, 147. M: Llacuna. @unusual_store

"Ens agrada barrejar firmes de fora amb creadors locals"

L'APARADOR

Que no et prenguin el pèl! Salut capil·lar de km 0. Per **Laia Beltran**

↑ Gotes màgiques del Matarranya

Aquest sèrum capil·lar vegà de Matarranya saneja el cuir cabellut, estimula el creixement del cabell i fa fora l'encrespament. Un 3x1 ideal i unisex.

→ Sèrum capil·lar. 21 €. matarranya.com

↑ Glopades de felicitat 'made in' BCN

Antioxidants, vitamines, col·lagen... El còctel diari d'Olistic (trieu *men* o *women*) aborda la salut capil·lar des d'una òptica 100% natural i rigorosa. Im-ba-ti-ble!

→ Capsa (28 dosis). 47 €. olisticscience.com

↑ Enlluernar des de Gandesa

Un únic producte i mil beneficis? La resposta la té aquest esprai a base de queratina de Freshly Cosmetics: protegeix, repara, hidrata i ajuda a desemolicar.

→ Hair Radiance Keratin Spray. 19,95 €. freshlycosmetics.com

MODA URBANA

Què es porta a les Cotxeres de Sants?

La Rita Roig ha fet via cap al barri de la Núria Feliu buscant algú tan original en el vestir com en Pasqual

PISTOLERES

En comptes de bossa, guarda les pertinences en dues pistoleres de l'estudi de disseny feminista murcià Las CulpaSS.

EN PRÈSTEC

Qui no hagi pispat mai una samarreta a la seva germana, que tiri la primera pedra! Aquesta és de Pull&Bear.

DEL CARRER

L'Alba treballa a Sarrià i, de vegades, recull roba que els veïns deixen al carrer. Com aquesta faldilla estupenda!

FRUGAL

Les sandàlies són Levi's, però (alerta!) són l'única peça del look que l'Alba s'ha comprat.

QUI ÉS...

Es diu Alba, té 26 anys i treballa d'administrativa al barri de Sarrià.

L'HEM ENXAMPAT...

Tornant a casa de la feina. "S'ha de saber mirar pel carrer i trobaràs peces de roba brutals!", diu.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

Després de veure l'actuació de Shakira als MTV Video Music Awards:

-Però canta en feedback o no?

Una dona a la porta d'un supermercat, a la seva parella:

-Desapareixes? Molt bé. Però avui menjaràs cony. Cony a la planxa. Si no comprem res, és l'únic que hi ha.

Un home contesta tranquil·lament el telèfon:

-Haviem quedat ara, però com pots veure, no soc amb tu.

Dos homes xerrant mentre prenen cafè al bar:

-Lo han ingresado en el hospital por una indigestión de semen.

En tens de bons? Comparteix els teus **#sentitalcarrer** a **@TimeOutBCN**

LOVE LOCAL

El Sant Feliu de Llobregat de Nil Moliner

Tothom té un paradís que es trepitja i un altre que es pensa. El cantant convida l'Eugènia Güell a visitar-los

SENSE PLATGES NI palmeres, el paradís d'en Nil està a 8.190 quilòmetres de les Maldives, a 7.000 metres de Barcelona i a 0 passes de Sant Feliu de Llobregat. Si per molt Madrid i Barcelona que trepitgi, la capital del *Baixllu* segueix sent el seu refugi, és, simplement, per la manera com hi ha crescut. En Nil va anar al cau de Sant Feliu, encara forma part de la colla dels diables (i intenta no perdre's cap festa major) i, entre entitats culturals i tardes al parc, als bars i amb la iaia, com una trena o una arrel, en Nil i Sant Feliu han esdevingut inseparables. "És un contrast tan bèstia amb l'altre món on visc, que venir aquí em fa tocar de peus a terra".

Llocs paradís

Sol passar, quan vius molts anys en un lloc, que èpoques concretes es fonen en uns indrets determinats. La infantesa d'en Nil ha quedat congelada a Can Dalmases, la típica botiga del centre d'una ciutat petita on hi ha una mica de tot, et tallen l'embotit i hi compres el suc de préssec. "La meva àvia em venia a buscar a l'escola i quan passàvem per la plaça de la Vila entràvem a Can Dalmases, i sempre em donaven un tros de botifarra blanca, i recordo treure'n el filet del voltant. Era boníssima!"

El Parc Llobregat, en canvi, el fa connectar amb la seva adolescència: "Allà hi van haver els primers *ligoteos*, botellots, fèiem el gamberro... va ser molt intens i no hi he tornat més. No hi he tornat més!"

Amor idíl·lic

Al nou disc, que surt el 27 d'octubre, el Nil parla d'aquest vincle, "del lloc des d'on estimem i creem, de l'amor idíl·lic que tenim a dins. Volia ensenyar el meu *Lugar paraíso*". La gira es farà esperar fins a l'abril. "M'encanta quan una cançó fa connectar algú amb un moment concret, i als concerts és on hi ha totes aquestes connexions juntes". A la pista, el cap de cadascú va al seu paradís particular.

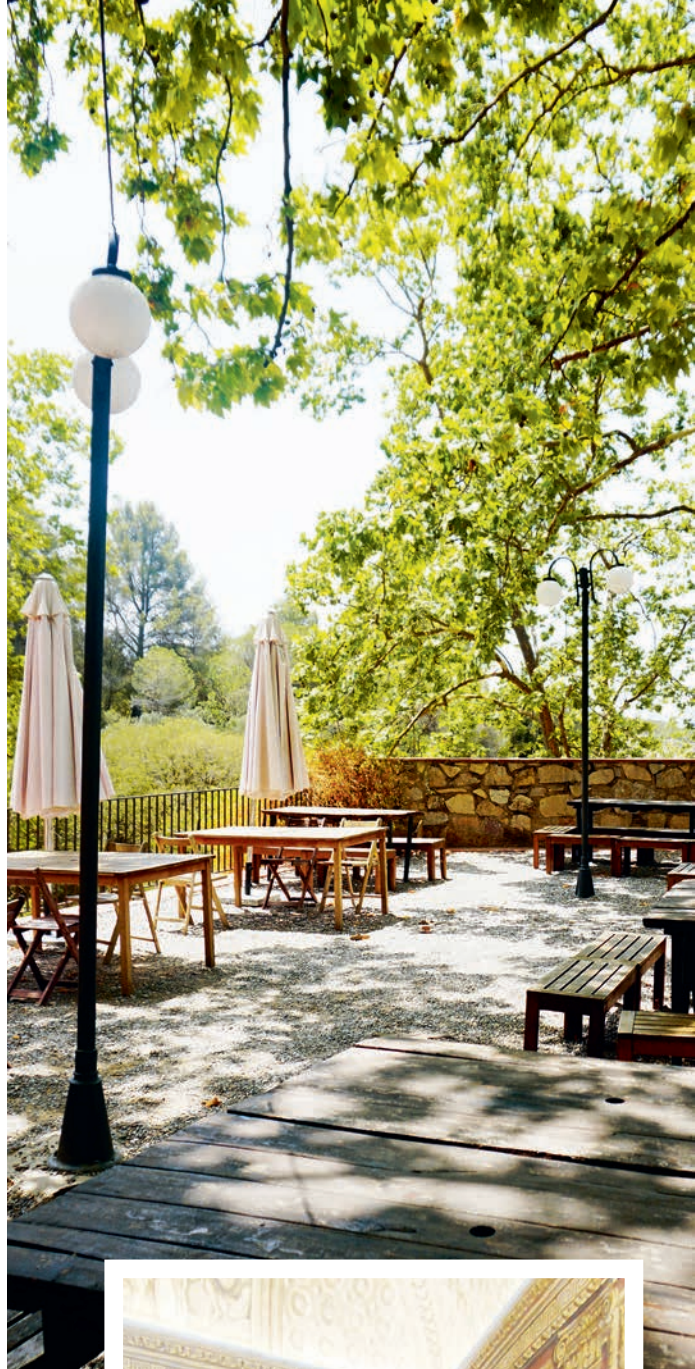
"Sant Feliu és un contrast amb el món que visc i em fa tocar de peus a terra"

Palau Falguera

Aquest emblemàtic edifici del segle XVII és la seu de l'escola municipal de música, envoltada de jardins. "Recordo una conversa molt bonica amb el meu professor de bateria mentre caminàvem pel parc. Em va trencar els esquemes!", diu.

→ Falguera, 6.

Masia la Salut

Quan ets en aquest restaurant, al costat de l'Ermita de la Salut, no sembla que estiguis al Baix Llobregat. En un entorn perfecte per fer esport, aquí hi ha fet les millors calçotades i barbacoes.

→ Riera de la Salut, s/n.

A la ciutat

Bar de l'Ateneu

"És on ha passat tot: la primera birra, la primera borratxera, les millors nits amb els amics i el meu primer concert amb 11 anys!", diu. Abans d'omplir el Palau Sant Jordi l'any passat, van anar-hi a dinar. És el lloc inqüestionable per a les celebracions.

→ Vidal i Ribas, 23.

Bar Matacàs

En Nil té una relació estreta amb el polígon de Sant Feliu. És on guardaven els gegants, on assajava amb els timbalers, el lloc perfecte per fer el gamberro, l'escenari d'alguns videoclips i on hi ha aquest bar, que ara porten uns amics seus!

→ Armenteres, 58.

Nil Moliner

Cantant i compositor. El 27 d'octubre treu el seu tercer disc, *Lugar paraíso*. Antic integrant de la banda CyBee, el seu primer hit en solitari va ser *Sale el sol* (2013).

→ @nilmoliner

Carrer Joan Maragall

Típic carrer de poble, per a vianants, amb cases baixes i quatre arbres. És idíl·lic per viure-hi i, de fet, és on en Nil es va independitzar per primera vegada: "En tinc molt bon record, perquè el carrer et convida a treure la cadira i la taula i sopar a fora".

MOGUDES

TimeOut

Nous projectes que ens hem
empescat per sorprendre-us!

El 16 d'octubre
farem una festa
a La Paloma per
comunicar els
premiats

LA PALOMA

Premis Time Out Cultura

La Paloma acollirà una festa el 16 d'octubre en què es donaran a conèixer les millors obres, artistes i esdeveniments culturals de l'any

ANEM AL CINEMA, devorem llibres, vibrem als concerts i ens emocionem amb les arts escèniques. Ens encanten les propostes originals, les obres amb caràcter i els artistes que no tenen por d'arriscar-se. De totes aquestes experiències, triem els nostres favorits dels darrers dotze mesos i els recollim als Premis Time Out Cultura, que aquest any celebren la primera edició.

Els guanyadors, que es faran públics el 16 d'octubre en una festa a La Paloma, van ser triats pel jurat format per Iván Morales, Montse Virgili, Queralt Guinart, Fanny Campeny, Mireia Domingo, Borja Duñó, Eugènia Güell, Rita Roig i María José Gómez.

Finalistes

En la categoria Millor creador o creadora, les nominades són Elena Martín, Rocío Quillahuaman i Aina Alegre, mentre que en la d'artista emergent són Júlia Colom, Marc Torices i Gina Guasch. Com a Millor obra tenim *Riders of the Canyon* (disc del grup homònim), *La història dels vertebrats* (llibre de Mar García Puig) i el documental *Alteritats*; i els finalistes de Millor iniciativa cultural social són l'òpera col·laborativa *Lagata perduda*, la Fundació Setba i Periferia Cimarronas.

Estan nominades a Millor exposició, *Constel·lació gràfica* (CCCCB), *Amics imaginaris* (Fundació Miró) i *La mà guiada*

Els guardons culturals de Time Out celebren el més destacat dels últims dotze mesos

(MNAC); competeixen com a Millor espectacle *Dels intestins una soga i del cul un sac de gemecs* (Sala Beckett), el concert de Las Ninyas del Corro a la jornada inaugural del Cruïlla i l'actuació de Carles Viarnès & Alba G. Corral al Sónar; i el Millor esdeveniment o festival es disputa entre els recitals de L'Horiginal, Sarao Drag Futuroa i Jazztrònica.

Al Projecte més innovador hi ha Festival Real 360º, *Jazz des del corredor de la mort*, d'Albert Marquès, i La Infinita; mentre que a l'Obertura de l'any hi ha Heartbreak Hotel i Espai Texas, La Conxita de Sants i La Paloma. A la gala del 16 d'octubre també es donarà a conèixer el Premi Time Out Barcelona a la trajectòria.

Discovery
PRESENTA

SPACE DISCOVERY

— THE EXHIBITION —

★★★
**PECES
ORIGINALS**
★★★

INMERSA - BARCELONA
DES DEL 28 DE SETEMBRE

EXPOSICIÓ MUNDIAL SOBRE
LA CARRERA ESPACIAL

Entrades:
WWW.SPACEDISCOVERY.ES

mitaquilla.com

inmersa

PROACTIV
ENTERTAINMENT

Volent

Són creadors i creadores que treballen sense cotilles, artistes que inventen llenguatges originals amb obres i trajectòries que vessen personalitat. Són rara avis de la cultura que gaudeixen (i ens fan gaudir) d'universos insòlits

Per Rita Roig, Eugènia Güell, María José Gómez, Ricard Martín, Borja Duñó i Andreu Gomila Il·lustració Irisnegro

Curres

DIRECTORS 'ON FIRE' Burnin' Percebes

Tots els films de Burnin' Percebes, pseudònim dels barcelonins Fernando Martínez i Juan González, comparteixen ADN: humor, desconcert, risc. Des de *Searching for Meritxell* ("la cosa més punki del món") fins a *El fantástico caso del Golem* (2023) han guanyat en mitjans sense cedir llibertat creativa: "Sempre hem fet el que ens ha donat la gana", asseguren. Volen arribar al màxim de públic, però no estan obsessionats amb la taquilla; la pressió ve de "trobar algú tan boig com tu disposat a aixecar la pròxima pel·lícula". Els acaben de concedir la residència de guions de l'Acadèmia del Cinema Català per fer *Royal Films*, i creuen que "el que et distingeix com a rara avis del cine més canònic és la manera de rodar, i la manera de tractar el teu equip".

LA MODA I LA VIDA

La Maja

La Maria Gasa va tenir un accident de moto, i aquest projecte personal enllaça el seu abans i el seu després: era estilista, però es va veure obligada a parar, i mentre estava de baixa va agafar una màquina de cosir que la seva mare s'havia trobat al carrer, trossos de roba que tenia i vídeos de YouTube. Va ser així com va aprendre a cosir i va començar el que ara és La Maja (@lamaja_), el seu projecte professional. Tallant, transformant i destenyint roba que ja existia va crear peces noves i úniques. "Ha estat la meva teràpia i la manera que he trobat de ser coherent amb els meus valors i de respectar el medi ambient dins la indústria de la moda", explica. La transformació personal de la Maria es cus també a les seves peces, que són úniques i tenen, de sobte, una nova vida.

HORROR CÒSMIC I PANELLETS

Sergi G. Oset

La literatura de terror en català és un nínxol (mai més ben dit) reduït; i en Sergi G. Oset (Barcelona, 1973) la practica en el subgènere més radical: l'splatterpunk. Esquitxa amb sang contes i novel·les curtes en editorials com Orcyni Press i Males Herbes. És un autor versàtil: pot ser dens com una escudella –*El desordre lliscador de Campdegrèvol*, on tentacles lovecraftians emmerden el costumari català– o trepidant com a *Black samaniat trap*, horror folk en una disco poligonera, entre la rima de trap i els rodolins rondallaires. Tot ominosament festiu: "La literatura catalana i la de terror solen anar amb un pal al cul, massa serioses, i a mi m'agrada ser una mica més canalla", riu. Llegiu-lo a lamevaperdicio.blogspot.com.

BONA COMPANYIA

Las Chatis de Montalbán

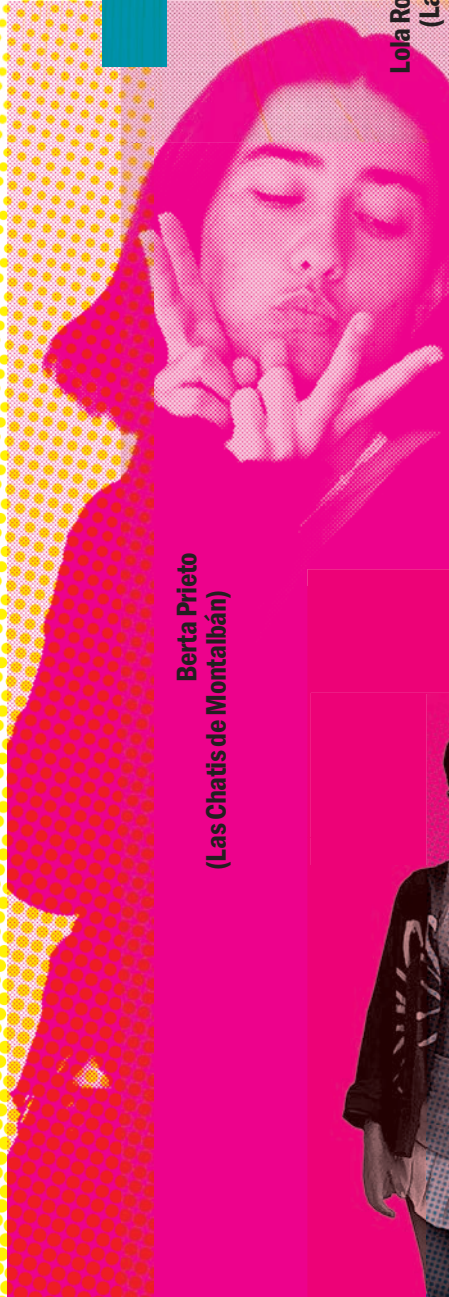
En comptes d'un text definint la companyia, a la web de la Beckett trobareu un joc de completar espais i un de triar la resposta correcta, i acabareu sabent els seus colors preferits i els signes del zodíac. "És que sent tan joves, fer un currículum ens feia molt de cringe!", ens explica Lola Rosales. Amb la Berta Prieto es van conèixer a classes d'interpretació, i un dia al metro es van confessar que escriuien. Han acabat creant juntes *El Chinabum remix* i *Derecho a pataleta. La missió més trepidant de les espies de veritat*, que va ser un èxit a la Beckett. Amb un humor intel·ligent i abraçant la incoherència, parlen d'internet, del canvi climàtic, de masculinitats i de feminismes, posant cap per avall estructures teatrals i traient a passejar el seu univers millennial.

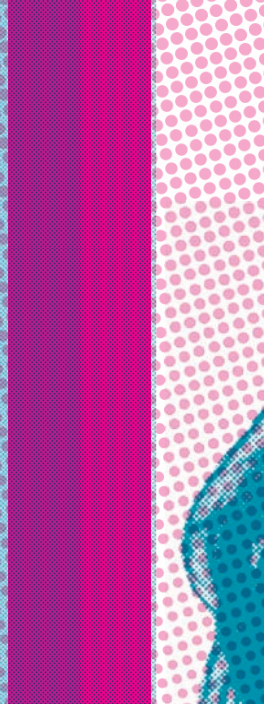
Lola Rosales
(Las Chatis de Montalbán)

Berta Prieto
(Las Chatis de Montalbán)

Maria Gasa (La Maja)

Juan González (Burnin' Percebes)

Fernando Martínez (Burnin' Percebes)

EL CINEMA COMA IMPULS

Marc Ferrer

“Soc un cineasta impulsiu, i quan sento el desig de fer una pel·lícula em costa molt reprimir-lo durant els quatre anys i mig que es triga a aixecar un projecte”, confessa Marc Ferrer. Aquesta urgència creativa explica que les seves pel·lícules facin amb un pressupost “inexistent”. Director, guionista, muntador i actor, interpreta gairebé tots els papers de l'auca del cine per fer uns films d'estil inconfusible on mai no falta un particular sentit de l'humor ni el metacinema. Ara està rodant *Reír, cantar, quizás llorar*, una barreja de drama musical i comèdia, remake de *Tots ens anomenem Ali*, de Fassbinder, i està preparant *Habrà otra primavera*. El festival D'A ha estat clau en la seva carrera: “Ens ha ajudat a una generació de cineastes que som molt precaris”.

OBRE'T D'ORELLES

Laia Estruch

Escultura, art sonor i performance. A la cruïlla entre aquestes disciplines, para l'oïda a l'arbre més proper: sentiràs la veu de Laia Estruch. Fa poc, la *Trena* d'aquesta barcelonina de 31 anys ocupava la Sala Oval del Museu Nacional i copsava l'atenció dels amants de l'art contemporani i dels curiosos. Era un circuit de 35 metres de longitud format per tres tubs de més de 6 metres d'amplada entrelaçats pels quals el públic podia transitar i que ella mateixa va fer servir per experimentar amb la veu. Aquesta és la seva proposta: crear espais escultòrics on posar l'acció, la paraula i el cos per reflexionar sobre les estructures que articulen el nostre món. Endinseu-vos en la seva obra a laiaestruch.com.

MARE DE ROBOTS

Mónica Rikić

Mónica Rikić és programadora, però té formació en Belles Arts, i això l'ha portada a treballar amb el codi, l'electrònica i els objectes no digitals per fer art. Les seves peces –que sovint prenen la forma d'artefactes analògics– ens expliquen que l'ésser humà ha idealitzat la tecnologia, però que, en realitat, les màquines no són tan diferents de nosaltres, com explora en obres com *La màquina que juga sola*, *Mare de robots* i *La computadora que volia ser incomputable*. Rikić ens convida a pensar un futur on l'art pot ser la peça clau per a pensar i transformar la tecnologia sense caure en distopies i pensaments apocalíptics. En reconeixement a la seva trajectòria, el 2021 li van concedir Premi Nacional de Cultura de Catalunya.

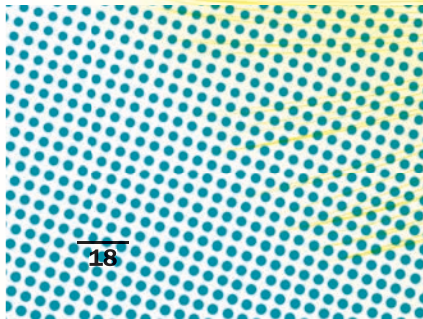

Marc Vilanova

SOUND AND VISION

Marc Vilanova

Vuit saxofons que sonen sense la intervenció humana. Un llindar lluminós on escoltar allò que la nostra oïda no pot percebre. Les instal·lacions de Marc Vilanova combinen l'art sonor i lumínic per intervenir espais –esglésies, fàbriques– i fer que ens els mirem amb uns ulls nous. El seu procés artístic consisteix a buscar coses que no són perceptibles per als humans –colors, llums, sons, sensacions– però sí per altres espècies, com un recordatori que l'entorn natural no està fet a la nostra mida ni som els únics animals capaços de d'escoltar, sentir i percebre.

(Electro Ma Non Troppo)

Neus Llorens

Ignasi Bosch
(Electro Ma Non Troppo)

Marina Herlop

PARELLA DE FETS

Nao Albet i Marcel Borràs

Tot i superar per poc la trentena, porten, com qui diu, tota la vida als escenaris fent el que els ha rotat. I la prova la tenim en els espectacles que han creat junts, des del *Hamlet*, 3 del 2011 fins al *Falsestuff* del 2018. Per separat, en Nao tant està de gira amb la belga Needcompany com gravant discos amb Killin' Cactuz. I en Marcel fent pel·lícules indie amb la seva parella, Aina Clotet. Junts són una bomba de rellotgeria que desperta passions. Ara estrenen *De Nao Albet i Marcel Borràs* al TNC, un títol brossià per a un espectacle que, sense haver-lo vist, no tenim ni idea de què pot anar: les sinopsis, amics i amigues, són aquí per despistar.

LA RAVE DE BACH

Electro Ma Non Troppo

La soprano Neus Llorens i el productor musical Ignasi Bosch formen aquest duo que versiona peces barroques amb producció electrònica, seguint un suggeriment de la seva amiga comuna, Helena Ros, del duet Tarta Relena. “Una part de la música barroca ja és festiva de per si”, assenyalen, i amb el seu projecte busquen treure-la dels entorns solemnes associats a la clàssica per transformar-la en quelcom que podria sonar pels nostres auriculars o a les pistes de ball dels clubs. Electro Ma Non Troppo va néixer a principis d’any i de moment només han tret quatre temes –que van presentar en directe a l’Heliogàbal al març i ara podeu sentir al seu canal de YouTube–, però al novembre veurà la llum el seu primer disc, *Principium*.

VERSOS LLIURES VIA BERLÍN

Marina Herlop

A *Pitchfork*, la influent capçalera estatunidenca, s’han pensat que la nova cançó de Marina Herlop, *La Alhambra*, està cantada en una llengua inventada i sí, és una llengua que es van inventar els catalans de fa un miler d’anys. No els culpem. La cantant i compositora de Piera era coneguda fins ara per fer servir un idioma propi, una mica a la manera del Vonlenska de Sigur Rós. Ara, però ha deixat entrar paraules amb significat a les seves cançons, mescla de contemporània i electrònica només comparable a la música de versos lliures com Björk i Holly Herndon. Herlop publica aquest 27 d’octubre el seu nou treball *Nekkuja* (2023), un altre cop amb el segell berlinès PAN. Podeu seguir la seva trajectòria a @marinaherlop.

PSICONAUTA DE LA CUINA

Miquel Coulibaly

Cuiner i pastisser autodidacta, cada projecte d’en Miquel Coulibaly té un punt utòpic i de bogeria: xocolata experimental (Señor Brown) i la Cafeteria Industrial, una pastisseria popular d’avantguarda. A Comida Codac (Calàbria, 191; comidacodac.com) ha fet real allò que tenia al cap: un espai a mig camí entre una galeria d’art i un restaurant, on cada plat és una creació pròpia, descontextualitzada de receptes i estils culinaris (i se serveix en una vaixel·la que ha fet el mateix Coulibaly). “L’única connexió emocional és que reconeu els sabors, però cada plat és un viatge al meu cap. Genero expectatives i confusió: la idea principal és que l’àpat es converteixi en quelcom nou de principi a fi”, resumeix.

No volen currar per vostè

Han nascut a la dècada de l'autotune, però beuen de Dylan, Riba, Sisa... Són La Ludwig Band i publiquen el tercer disc, el del Bruce

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Irene Fernández**

D'esquerra a dreta començant per dalt: Pau Esteve, Andreu Galofré, Lluç Valverde, Gabriel Bosch, Quim Carandell i Roger Cassola

NO SE SENTEN rara avis, però si mirem l'escena musical del país, no hi ha gaires grups que combinin referències dels anys 60 i 70 (Bob Dylan, Pau Riba, Sisa, The Band i Bruce Springsteen) i arrossequin una base de fans jove com fan ells, que acaben d'omplir l'Apolo i el Teatre Grec. Van néixer cap al 2017, però els vam descobrir amb *Al límit de la tonalitat* (2020) i va ser com una alegre alenada d'aire fresc. Es presentaven com una mena de The Rolling Thunder Revue, el circ ambulant de Dylan, cosa refrescant en un context tenyit d'autotune. Després va arribar *La mateixa sort* (2021), disc amb el qual van acceptar premis importants i ampliar públic, i ara preparen el salt definitiu amb *Gràcies per venir* (2023), que surt aquest octubre amb Indian Runners, el seu segell d'abans, i Ceràmiques Guzmán, el dels Manel, cosa que llegim com una mena d'apadrinament.

El disc del Bruce

Contraban, una de les cançons del disc, és pura E Street Band, i *Per allà Lesseps* comença gairebé com una versió de *Hungry heart*. De fet, Lluc Valverde, clarinetista i saxofonista del grup, es declara fan "dels grups de versions, com Les Que Falta Band", diu. S'entén, doncs, que entre ells es referissin al nou àlbum com *El disc del Bruce*. "Vam veure que el Dylan no funcionava i vam decidir copiar el Bruce", riu Andreu Galofré (baix i cors). "Quan vam començar a fer les primeres versions de les cançons era una mica el que estàvem fent llavors, sortia així", afegeix Quim Carandell (veu i guitarra). Potser té a veure amb el fet d'haver tocat tant en directe, els dic. "Jo crec que sempre hi té a veure, sempre fem coses que sonen com una banda, de vegades va més cap a The Band i de vegades més cap a l'E Street Band, però sempre hi és, el directe segur que hi influeix", fa Galofré. "I no sé si hi hem pensat, però hi ha cançons que podem tocar en directe tal qual, i s'agraeix", afegeix Gabriel Bosch (guitarra i cors).

Tres àlbums en tres anys

Han fet tres discos en tres anys i, tot i que ells no ho consideren un ascens meteòric, déu-n'hi-do. "Hem après l'ofici. Ja ens agradava tocar, ja fèiem concerts, però no ens hi havíem dedicat professionalment –diu Carandell–, el Pablo és potser el que s'hi havia apropiat més tocant amb la seva orquestra per València, però no havíem fet una gira ni havíem tingut la pressió de tenir una data per entregar un disc, ni d'haver d'estar pendents de mil altres coses que no són la música. I amb això ens hi hem anat trobant. En aquests tres anys crec que sobretot, sobretot el que hem fet és conèixer l'ofici, aprendre'l i en general trobar que ens agrada". "És una feina", diu Pau Esteve

(teclat i cors). "Igual que el vidrier fa vidres. Anar a una entrevista, fer una publicació a Instagram, anar al lloc del concert X hores abans. Ens ajuden l'Arnau i la Magalí [d'Indian Runners], però és descobrir que en l'ofici de músic fer música és una part de la feina, la més important, però no l'única".

També han agafat taules en directe. "Fa tres anys no ens ho passàvem bé fent concerts. Quan en fèiem pocs l'any, hi havia més nervis, estàvem una mica més cohibits en aquest sentit. No dominàvem tant l'escenari i ara n'hem pogut gaudir molt", confessa Galofré. "Jo crec que el que hem après és que el pitjor concert que fem encara està prou bé, i és una cosa que abans no passava. Quan toques en directe, el context canvia molt d'un concert a l'altre i t'has de saber adaptar molt perquè l'espectacle que portes sigui més o menys presentable", diu Roger Cassola (bateria i cors), i tots estan d'acord que s'han professionalitzat, que al principi tot era més hippy.

La Manela i els Manel

Un dels primers senzills i una de les cançons més representatives del disc és *Manela*, no *vull currar pervostè*. És una broma que els fan als Manel? "No se sap", diu Carandell, i tots riuen. És la seva *Maggie's farm* (*La granja de la Paula*, en la versió de Mazoni)? "Esclar, totalment, això sí que se sap", hi torna. Però curran amb els Manel, no amb la Manela però sí amb els Manel. "Curran amb Manel, sí –fa el cantant i lletrista–, perquè la pela és la pela [riu], aquest sí que hauria estat un bon nom per al disc". I a qui donen les gràcies per venir, al títol del disc? Al públic que va als seus concerts? "A tothom", riuen. "Jo, al Martí Torres –diu Esteve–, ens ha ajudat a plantejar els directes". "És una frase que sentim, perquè la gent ho diu molt", fa Galofré. "Fins i tot quan venia gent a l'estudi, quan marxaven els deiem *gràcies pervenir*", afegeix Carandell, que és el lletrista de la banda. Quan li pregunto si hi ha algun tema concret que travessi el disc (alguns parlen de l'amistat), ens explica: "Jo crec que no deixa de tractar els grans temes de qualsevol cançó de pop, en això no descobreix la sopa d'all, són una mica els grans temes universals de sempre: l'amor, el desamor, l'amistat i la feina. Jo al principi volia fer un disc que parlés sobre la feina, però al final no em van sortir gaires cançons sobre la feina". "Et van fotre fora", diu Galofré. "Sí, perquè no m'agradava i em van fer fora, d'aquí el *Maggie's farm*", i d'aquí també que per ara sigui l'únic que ja es dedica cent per cent al grup.

Molt més bonic l'Empordà

Quan parles de la Ludwig sempre hi ha el dubte. Però, a veure, sou d'Espolla o només hi estíuegeu? "Això d'Espolla ho diem perquè

'Gràcies per venir'

Onze noves cançons que ens alegraran la vida tant en un festival de rock com en un envelat.

→ Indian Runners / Ceràmiques Guzmán.
20 d'octubre de 2023

el grup va néixer allà ja fa molts anys. És on vam començar a tocar i on ens vam muntar el primer estudi, allà a casa l'Andreu. Per això diem que som d'allà, era una època en què l'Andreu i jo hi vivíem. I de fet recordo que l'Andreu encara hi vivia i jo ja havia tornat a Barcelona i havia de pujar en tren a veure'l per gravar", diu el cantant. "Sempre que hi havia un pont o pujàvem nosaltres o baixava l'Andreu", recorda Roger Cassola. Els fa gràcia que als diaris sempre hi posi que són un grup empordanès.

La veritat sobre La Ludwig Band

"Puc explicar la veritat?", demana Carandell. Per favor: "Girona és la Catalunya cuqui, la Catalunya mimada, i és on la Generalitat dona més subvencions a la cultura. I no sé si se sap això, però els grups s'han d'empadronar, han de tenir un domicili fiscal. I no hem trepitjat Espolla mai de la vida, no sabem on és. La puc ubicar més o menys en un mapa, però el cas és que ens vam empadronar en aquest poble que ens va semblar simpàtic i hi havia un alcalde més o menys transigent amb el que implica empadronar-se, i allà cauen moltes subvencions". Riuen. Però encara no han dit mai quin és el millor grup d'Espolla (ells són el segon). "No ho sabem perquè no hi hem estat mai", tornen a riure. Tampoc traïem l'aigua clara d'allò que diuen que tocaven a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. "Era una *tapadera*", diuen, "per despistar de tot lo altre", i continuen rient. "Perquè ningú es posi a investigar –remata Carandell–, si és a la caserna de la Guàrdia Civil és que ha de ser una cosa molt legal, i no convé escarbar-hi gaire". ■

"No hem trepitjat Espolla mai de la vida, no sabem on és"

Cultura

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

PARLEM AMB...

Antonio López

L'artista exposa a La Pedrera un centenar de creacions fetes al llarg de 70 anys de trajectòria. Ho explica a la *Rita Roig*

“NO HE FET tants quadres, jo! Aquí hi són gairebé tots”, riu. Antonio López no es considera prolífic, però les sales de La Pedrera són plenes a vessar de pintures, escultures i dibuixos que l'artista ha fet entre 1953 i 2023. Als seus 87 anys, explica que aquest any s'ha escapat en AVE a Barcelona per pintar una vista sobre Montjuïc. El llenç li guarden al MNAC.

Com vas decidir des d'on faries aquesta pintura sobre la ciutat?

Fa temps que volia pintar Barcelona. Quan venia, em duïen a llocs de tota mena. Però no em convencien. Però un dia sí, la vista m'oferia Barcelona amb el mar i, al damunt, el cel. I vaig pensar: aquesta és la Barcelona que vull pintar. Vaig descobrir que la fotografia l'havien fet des del Park Güell, però no era pràctic ni factible

pintar des d'allà... I un dia, sortint del MNAC, el que es veia des de Montjuïc em va meravellar. Després vaig tenir la idea de fer-ne també la vista oposada, des de l'altra banda de la ciutat. Per això estic treballant en dos quadres de Barcelona, actualment.

Pintar au plein air és crucial per a tu?

Si puc treballar al natural, ho faig. És més complicat: emboliques els altres, t'han de fer favors com ara guardar-te el quadre o el cavallet, t'has de desplaçar. És una feina lenta i que s'ha d'interrompre quan canvia la llum, però el que t'ofereix no t'ho dona cap altra manera de pintar. És una decisió que he pres i que defineix el meu treball. Com ha de ser el mateix veure una fotografia d'un arbre que pintar el que tens al davant?

Però quan tornes al quadre, el paisatge pot haver canviat. O tu mateix!

Jo fa molt que no canvio [riu]. El que pot ser és que l'any següent ja no t'agradi el quadre, que fos un enamorament fugaç. Aleshores l'has d'abandonar. No passa res, no totes les obres s'han d'acabar com havies previst. Però hi ha temes que sempre m'han interessat i pels quals no perdre mai l'interès. Es repeteixen.

Són tots aquí a La Pedrera?

Hi ha ciutats. Tomelloso, Madrid. Les persones. La infantesa. Hi ha l'habitatge, els interiors. I les flors. Són temes que no em cansen mai, encara que passi el temps.

I el cos humà?

El cos m'agrada molt [riu]. Ens interessa a tots! Hi ha nus en l'art romà, en el Renaixement. Em sap greu que a Espanya, que s'ha pintat tan bé el món real, no

IVAN GIMÉNEZ

PREN-NE NOTA

Contemporànies i universals

'Bar Marítim Cadaqués', de Maria Girona

DANI ROVIRA

s'hagin fet més cossos despullats. Jo sempre he estat un pintor figuratiu. M'interessa la realitat. I el cos en forma part.

Et molesta, que et diguin que ets un pintor realista?

No! Per què és dolent partir de la realitat? El que no m'agrada és el prefix hiper, em sembla exagerat! No sempre soc hiper, ni soc part d'aquest corrent que va néixer a Amèrica i que té una manera de treballar que no és la meua.

Hi ha artistes que acaben superant la figuració. Tu t'has compromès amb la realitat?

El meu amor per la realitat no és un compromís o una promesa. És un fet natural. La pintura abstracta m'agrada, i l'admiro, crec que ha incidit en la mirada de l'espectador perquè sàpiga valorar el que no és objectiu. Però en la pintura figurativa també hi ha subjectivitat. Si no, per què et prens la molèstia de pintar el quadre quan podries fer una fotografia? Hi ha una cosa que sorgeix quan pintes que té a veure amb tu, amb els teus sentiments i amb el fet de pintar. I això val moltíssima la pena.

Quan tornaràs a Barcelona a acabar els quadres?

No ha de ser ni estiu ni hivern, per la llum. També ho estic fent en altres ciutats d'Espanya, com Bilbao i Sevilla.

És un projecte molt ambiciós.

Sí, bé... No tinc pressa. ■

"El meu amor per la realitat no és una promesa. És un fet natural"

Les millors expos a timeout.cat/art

"NO ÉS LA Fina a la qual estem acostumats", advertia Bernat Puigdollers, director de la Fundació Vila Casas. Els Espais Volart acullen més de 300 pintures de Fina Miralles posteriors a 1984, després que l'artista fes un viatge transformador i abandonés l'art conceptual. Les pintures simbòliques ens descobreixen que Miralles va actuar "com una antena o una mèdium", deixant que la seva mà transformés el món i la vida en pintura.

Els mateixos Espais Volart dediquen a Maria Girona la primera retrospectiva després de la seva mort el 2015 i els intents fallits d'Àlex Susanna de dedicar-li una mostra en vida. Es veu que Girona va ser llegida com a naïf, però els seus paisatges i bodegons només eren l'excusa per fer dialogar línies i colors, acostant-se a l'abstracció figurada.

De les dones que van fer el seu propi camí, diem que eren "avançades al seu temps". Els homes que van fer el mateix són "genis". Els noms de les dues exposicions, però, ens parlen d'una Fina Miralles que pinta *Des de més enllà del temps* i d'una Maria Girona *Contemporània de si mateixa*. Situant-les fora del temps i deixant que les pintures parlin, les exposicions dels Espais Volart fan amb aquestes dues artistes catalanes el que hem fet amb el nostre romànic, amb Miró i amb Picasso: les universalitzen. ■ R.R.

DE QUÈ VA...

Les mostres dels Espais Volart dedicades a Fina Miralles i Maria Girona.

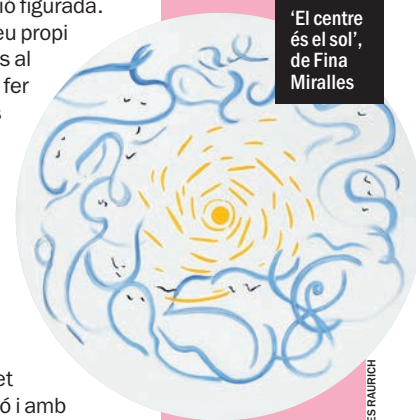
PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir dues grans figures de l'art català.

→ Espais Volart.

M: Urquinaona. Fins al 14 de gener. A partir de 4 €.

'El centre és el sol', de Fina Miralles

CARLES RAURIICH

Música

Blink-182

El punk pop dels 90 encara mou masses i la prova és que els californians Blink-182 omplen el Sant Jordi quasi trenta anys després d'haver debutat amb *Cheshire cat* (1995). Ho fan en el marc de la gira més gran de la seva història i presenten el nou disc *One more time...* (2023), que significa també la reunió, després de deu anys, de la formació més coneguda del grup: Mark Hoppus, Tom DeLonge i Travis Barker.

→ Palau Sant Jordi. M: Espanya. Dimecres 4 d'octubre, 21.30 h. 56-68 €.

Albert Pla + The Surprise Band

Albert Pla celebrarà a l'Apolo els 25 anys de les cançons del seu clàssic *Veintegenarios en Albuquerque* (1997). Les tocarà amb The Surprise Band, un grup format per Diego Cortés a la guitarra flamenca, Judit Farrés als teclats i disparant samplers, les integrants de La Prenda Roja (Sara Sambola, Cristina López i Ana Brenes) als cors, i la ballarina Belén Martí Lluch: "¡Lomal que estamos, pero lo bien que lo pasamos!", cantarem.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dissabte 7 d'octubre, 20.30h. 22 €.

Teenage Fanclub

Teenage Fanclub és el grup de culte per antonomàsia de l'escena indie escocesa dels 90 i, per sort per a la humanitat, continuen repartint alegria en forma d'himnes pop

Jungle

De Little Richard a C. Tangana

21è In-edit

No són concerts, però els documentals de l'In-edit –que ja va per la 21a edició– es viuen tant o més apassionadament que els concerts. Enguany, l'inaugura C. Tangana, que presenta el seu documental *Esta ambición desmedida*, i el tanca Little Richard, tota una icona del rock'n'roll més desacomplexat.

Entremig, durant els deu dies de festival, es projectaran a l'Aribau Multicines pel·lícules sobre grans noms del planeta música com

Max Roach, Syd Barrett, Anton Corbijn, Pavement, el moviment Elephant 6, Redd Kross, The Birthday Party, Cyndi Lauper, Karen Carpenter, The Zombies, J Dilla, Marc Bolan, Gogol Bordello i David Johansen dels New York Dolls retratat per Martin Scorsese.

A més, hi haurà una secció al voltant de la Barcelona dels anys 90 amb documentals sobre els clubs A Saco i Garatge i directes de Pete Doherty, Rafael Riqueni i el Quartet Gerhard. ■ B.D.

→ Aribau Multicines. M: Universitat. Del 26 d'octubre al 5 de novembre. 8,5-9 €.

irresistibles. Ara s'han embarcat per primera vegada en la seva història en una gira de teatres amb el públic assegut. L'últim disc de Norman Blake i Francis MacDonald és *Endless arcade* (2021) i ja estan treballant en música nova, com ho demostra el single *Back to the light* (2023), per bé que tothom espera clàssics atemporals com ara *The concept* i *What you do to me*.

→ Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dimecres 18 d'octubre, 20.30 h. 24 €.

Ciutat Flamenco

El festival Ciutat Flamenco, que fa 30 anys, celebra la seva nova edició del 20 al 29 d'octubre en diversos espais de la ciutat amb Àngel Rojas, Laura Santos, Pau Figueres, Patricia Guerrero, Libérica, Sergio de Lope i Alba

Carmona, entre d'altres. També s'homenatjarà Enrique Cofiner i Sabicas amb el seu *Gipsy concert*, que s'interpreta amb orquestra i guitarra flamenca.

→ Diversos espais. Del 20 al 29 d'octubre. ciutatflamenco.com

LEM 2023

El 28è Encontre Internacional de Música Experimental de Gràcia-Barcelona, més conegut com a Dispositiu LEM 2023, ha programat 23 actuacions en diversos espais del barri de Gràcia i més enllà, com les de Blaine L. Reininger de Tuxedomoon, la Pepino Pascual Souvenir Orchestra, Markus Breus & the Baltic Connection i Los Sara Fontán, entre d'altres.

→ Diversos espais de Gràcia. Del 5 al 28 d'octubre. gracia-territori.com

The Gramophone Allstars

La big band de Genís Bou, amb quinze anys de carrera fusionant el soul i altres sons afroamericans amb la música jamaicana, publica nou disc aquest mes d'octubre. Es tracta de *Call your friends*, és el sisè àlbum de la banda i prometen que estarà farcit de col·laboracions que encara no volen desvelar. No estarà disponible fins el 20 d'octubre i el presenten en directe a La [2] sis dies després.

→ La [2]. M: Paral·lel. Dijous 26 d'octubre, 21 h. 12-18 €.

Jungle

El quart disc de Jungle és una festa. A *Volcano* (2023), acabat de sortir del forn, el duet britànic continua fent una electrònica juganera que beu dels falsets de la música disco, els baixos del funk i els ritmes sincopats del hip-hop, aquesta vegada amb col·laboracions com la del raper Roots Manuva. En directe, Josh Lloyd-Watson i Tom McFarland es fan acompanyar d'una banda que ens farà ballar de valent.

→ Sant Jordi Club. M: Espanya. Divendres 27 d'octubre, 19.45 h. 32 €.

Melenas

El quartet de Pamplona, que juga amb els ritmes repetitius del krautrock i els empelta amb melodies d'indie pop, presenta en directe un tercer disc que arriba després d'haver passejat la seva música per tot el món (New York Fashion Week inclosa) i de guanyar el Music Moves Europe Award del 2021, que també han obtingut artistes com Rosalía, Dua Lipa i Hinds.

→ Upload. M: Espanya. Divendres 27 d'octubre, 21 h. 13,50 €.

Weyes Blood

Després de portar-lo al Primavera Sound de l'any passat, la californiana Natalie Laura Mering presenta a l'Apolo el seu últim disc *And in the darkness, hearts glow* (2022), un disc de belles melodies boiroses que semblen entelades pel pas del temps, com si sentíssim Joni Mitchell cantar pop a través d'una finestra un dia de pluja.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dimarts 31 d'octubre, 20.30 h. 30,80 €.

Més música en directe a
timeout.cat/concerts

Una exposició del

Vitra
Design
Museum

Patrocinador global

Cartier

Amb el suport de

KULTUR
STIFTUNG
DER
LÄNDER

EXPOSICIÓ AL
DISSENY HUB
BARCELONA

05.10.23
07.01.24

SOM AQUI

Les dones en el disseny
1900—Avui

DHub Disseny Hub
Barcelona

Ajuntament de
Barcelona

PARLEM AMB...

Riders of the Canyon

“ÉS SUBLIM. UN àlbum meravellós”. No ho diem nosaltres –tot i que ho subscrivim– sinó Allan Jones a la prestigiosa revista britànica *Uncut*. El crític posa un 9/10 a *Riders of the Canyon* (2023), disc de debut de la superbanda del mateix nom que Joana Serrat, Matthew McDaid, Víctor Partido i Roger Usart han gravat entre Catalunya, Londres i els Estats Units. És un projecte internacional amb una llarga llista de músics i productors d’aquests països, i es nota, perquè fa caure de cul a terra. En parlem amb la vígatana.

Heu rebut reaccions entusiastes de la premsa internacional. Més fins i tot que en la d’aquí?

Jo crec que la gent d’aquí ja va aixecar molta polseguera i ens va animar a gravar quan havíem fet només dues actuacions. Ara senten que els de fora estan reconeixent el que ells deien.

El teu disc *Hardcore from the heart* (2021) ja va despertar aquest tipus de reaccions. Us ho esperàveu ara, també?

Vam fer aquest disc perquè en teníem ganes i volíem col·laborar amb tots aquests músics. Tu fas una cosa perquè hi creus, esperes que potser hi haurà algú que et farà una mica de cas, però no una allau de bones crítiques en mitjans internacionals.

D’on va sorgir la idea de crear aquest supergrup?

Això de supergrup mola perquè t’ho diuen els altres, però vam començar perquè sentíem que no formàvem part de cap escena i que tampoc se’ns esperava enlloc. Vam pensar que si compartíem tants referents, per què no provar-ho. Això fa ser entre el 2016 i el 2017, i el primer concert va ser a la Rocksound fent de teloners de The Band of Heathens.

Al disc canteu tots.

Sí, teníem els exemples de Crosby, Stills, Nash & Young, The Byrds, Eagles... i com que els cantants homes de la banda tenen una tècnica espectacular vaig dir “aprofitem-ho”. Al final cadascú aporta un color diferent, és maco que les veus acabin empastant tan bé.

Com és fer un estil de música nord-americà amb gent d’allà?

És la gent amb qui estic alineada, la música que pensem és la mateixa, estem en sintonia. Em sento superafortunada de treballar amb persones a qui considero amics. I a ells també els sembla exòtica la nostra manera d’escriure cançons, som com Sergio Leone, un italià fent westerns. ■ *Borja Duñó*

→ Curtcircuit. La Nau. M: Bogatell. Dijous 5 d’octubre, 20.30 h. 12-15 €.

“També els semblen exòtics, com Sergio Leone, un italià fent westerns”

EL TOP 3

Clàssica

↑ Raphaël Pichon

El director francès Raphaël Pichon, al capdavant del seu conjunt Ensemble Pygmalion i d'un quartet de solistes vocals, ofereix un atractiu concert al Palau de la Música en què fa dialogar el Rèquiem de Mozart amb altres obres menys conegudes del compositor austríac.

→ Palau de la Música Catalana: M: Urquinaona. Dijous 19 d'octubre, 20 h. 28-125 €.

↑ Antony & Cleopatra

El Liceu acull l'estrena europea de l'òpera de John Adams basada en el drama de Shakespeare. El mateix compositor dirigirà les sis funcions, que tenen entre els protagonistes cantants com Julia Bullock o Gerald Finley, entre d'altres.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 29 d'octubre al 8 de novembre. 10-299 €.

↑ Quartet Casals

L'Auditori proposa al llarg d'aquesta temporada una integral imprescindible de la música del segle XX, la dels quartets de Xostakóvitx, a càrrec de la formació catalana. En els dos primers concerts, que es fan a l'octubre, s'interpreten els cinc primers quartets del compositor rus.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dimarts 3 i dimecres 4 d'octubre, 19 h. 20-30 €.

35€ MENORS DE 35 ANYS 50€ MENORS DE 25 ANYS 85€ MENORS DE 35 ANYS 50€ MENORS DE 25 ANYS 85€ MENORS DE 35 ANYS

TARIFA PLANA JOVE

UN ANY DE
CONCERTS
PER **50€**
SÍ QUE ÉS
UN FESTIVAL

L'AUDITORI 2023 2024

L'AUDITORI ÉS
UN CONSORCI DE

AMB EL
SUPPORT DE

MÉS INFORMACIÓ **AUDITORI.CAT**

Teatre i dansa

This is not (an act of love & resistance)

La coreògrafa i ballarina Aina Alegre està triomfant a Europa i ara presenta al Mercat una peça per a nou intèrprets femenines: quatre instrumentistes de vent i cinc ballarines amb qui explora els imaginaris al voltant de l'aire.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Dijous 5 i dissabte 7 d'octubre. 20 €.

Alan

Aquest musical està inspirat en la història real d'Alan Montoliu, un noi trans –el primer de Catalunya que va aconseguir canviar el nom al DNI–, que es va suïcidar el 2015 per culpa de l'assetjament a què el sotmetien els companys d'institut.

→ Teatre Condal. M: Paral·lel. Del 9 d'octubre al 13 de novembre. 22 €.

De Nao Albet i Marcel Borràs

Cinc anys després de *Falsestuff, la muerte de las musas*, el binomi Albet i Borràs torna al Teatre Nacional amb una autoficció en què, a partir de la seva futura separació, fan aflorar alguns dels seus temes favorits.

→ Sala Petita del TNC. M: Glòries. Del 5 d'octubre al 5 de novembre. 13 - 26 €.

Hamlet 0.1

Enric Cambray es posa en la pell del personatge més cèlebre de Shakespeare que, en aquesta ocasió, declama els seus dubtes i reflexions com si fos un comediant del segle XXI, amb el micro a la mà i al més pur estil *stand-up tragedy*.

→ Biblioteca de Catalunya. M: Liceu. Del 13 al 29 d'octubre. 18-25 €.

L'amic retrobat

El dramaturg Josep Maria Miró ha adaptat la coneguda novel·la de Fred Uhlman amb clares referències autobiogràfiques de l'autor alemany resident a Anglaterra. La peça relata a través de la veu d'un home, Hans Schwarz, fill d'una família jueva, la història d'amistat de fa més

de tres dècades amb Konradin Von Hohenfels, fill d'una família aristocràtica de Suàbia. En aquesta versió, el relat se centra en tres personatges: Hans adult, Hans jove i Konradin jove.

→ Teatre Goya. M: Universitat. Del 18 d'octubre al 12 de novembre. Des de 18,75 €.

L'última f*cking nit

Sota la direcció de Marc Artigau (que també signa el text), Moha Amzian i Natàlia Mas interpreten Zeus i Hera, els déus més poderosos de l'Olimp, que s'acaben de casar. La festassa està a l'altura de l'esdeveniment, amb un munt de convidats i passions desfermades.

→ Lliure (Montjuïc). M: Poble Sec. Del 4 al 29 d'octubre. 18 €.

La dona fantasma

Comèdia excessiva del dramaturg argentí Mariano Tenconi Blanco sobre quatre mestres de finals dels 70 que reben la sobtada visita d'una fantasma. Una sàtira sobre la moralitat i una reflexió sobre el poder transformador del teatre.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Fins al 29 de novembre. A partir de 21,75 €.

La nostra ciutat

Rosa Renom, Carles Martínez, Mercè Pons i Guillem Balart encapçalen el repartiment d'aquesta obra del dramaturg Thornton Wilder, considerada per Edward Albee, "la millor peça americana que s'hagi escrit mai". Teatre dins del teatre per explicar la vida de les famílies Gibbs i Webb durant dotze anys.

→ Teatre Lliure (Montjuïc). M: Poble Sec. De l'11 d'octubre al 12 de novembre. 11-32 €.

'Hamlet 0.1'

'De Nao Albet i Marcel Borràs'

Los desiertos crecen de noche

Espectacle amb música en directe, interpretat i codirigit per Clara Sanchis i David Lorente, que recull algunes de les peces breus més "dramatúrgicament perverses" del valencià José Sanchis Sinisterra. Humor, misteri, imaginació i la paraula al centre de tot.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del 6 al 10 d'octubre. 10 - 20 €.

#Losmicrófonos

Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol se submergeixen en un univers comú, allò que ens rodeja: la cultura pop. Amb un text creat amb la combinació de noms de *celebrities*, lletres de cançons i frases conegudes de pel·lícules, ironitzen sobre l'apropiació de llenguatges i els missatges del *mainstream*.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 5 al 10 d'octubre. 14-16 €.

Love Love Love

Julio Manrique dirigeix Laia Marull, David Selvas, Clara de Ramon i Marc Bosch en aquesta adaptació de l'obra de Mike Bartlett sobre una parella que, com la cançó dels Beatles, creu que tot el que necessitem és amor.

→ La Villarroel. M: Hospital Clínic. Del 15 d'octubre al 3 de desembre. 21-22 €.

Papers de guerra

Els Castells, família vinculada al teatre, comparteixen sobre l'escenari el diari que l'avi Pepe Castells i Pubill va escriure durant la seva participació com a soldat a la Guerra Civil espanyola.

→ Biblioteca. M: Liceu. Del 9 al 26 d'octubre. 18-25 €.

Swimming pool

Un mateix text sobre dos germans i les seves parelles que es reuneixen al voltant d'una piscina buida, però amb tres versions diferents, segons el dia, per parlar sobre les relacions sentimentals i familiars.

→ Tantarantana. M: Jaume I. Del 18 d'octubre al 5 de novembre. 15-22 €.

Victorina

Inspirada en les memòries de l'escenògrafa Victorina Durán, que va viure els primers anys del segle XX, Silvia Marsó i Gràcia Fernández posen veu i ànima a un text d'Eva Hibernia que és, en essència, un homenatge a les arts escèniques i a la gent que les fa possibles. ■

→ Teatre Akadèmia. M: Hospital Clínic. Del 18 d'octubre al 5 de novembre. 24 €.

Més escenes a [timeout.cat/teatre](https://www.timeout.cat/teatre)

OBRA DEL MES

Las guerras de nuestros antepasados

QUAN UN DIRECTOR i dramaturg té un nom, una fama, per tot el que li hem vist, com Claudio Tolcachir, sempre n'esperes alguna cosa, fins i tot quan es posa darrere d'una proposta tan poc genuïna per a un argentí com una obra de Miguel Delibes. Més ben dit: desitges que porti la funció, almenys, al seu terreny.

No és el cas d'aquesta història d'un pres que parla amb una mena de psicòleg. En Pacífico (Carmelo Gómez) és un gran personatge, algú a qui la història personal i col·lectiva li ha passat per sobre, fins al punt de no voler marxar del centre penitenciari i assumir crims que no ha comès. Al davant hi té un entrevistador perspicaç (Miguel Hermoso) que porta el relat cap a on vol i que sap tocar les tecles adequades.

Quin és el problema, doncs? Que cap de les idees de Tolcachir és interessant. Ni que en Pacífico es comporti i parli com un pagerol, ni que els actors vagin movent l'escenografia sense solta ni volta. Hi ha poc Tolcachir, aquí. I molt teatre antic, del de construcció del personatge i tota la pesca. Els actors juguen les seves cartes i ho fan molt bé dins d'aquests paràmetres.

Ho salva tot una mica un text de Delibes que ens ressona contemporani, perquè en Pacífico carrega damunt les espatlles les dolenteries bèl·liques dels seus ancestres i és incapaç de sortir-se'n perquè les assumeix com a "normals". Tolcachir ens ho hauria pogut explicar sense tanta màscara i fins i tot podríem haver-nos-hi apropiat una mica. ■ **Andreu Gomila**

DE QUÈ VA...

Un presoner relata la seva brutal història familiar.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El text de Miguel Delibes és molt bo.

→ Teatre Goya.

M: Universitat. Fins al 15 d'octubre. 20-27 €.

Ajuntament de Barcelona

BARCELONA
INTERNATIONAL
COMMUNITY
10 YEARS WITH YOU DAY

28 d'octubre de 2023
Museu Marítim de Barcelona

Fira d'empreses i associacions
Tallers i activitats

Entrada gratuïta

Registra't a

PREMIUM SPONSOR

B Sabadell

MAIN SPONSORS

eres Assicurazioni Generali **MAPFRE** *entretramites* PRODUCED BY CROSTI

MEDIA PARTNER

LA VANGUARDIA

BRAND SPONSORS

MAREMAGNUM SHIPPING CENTER **BISA**

ACTIVITY SPONSORS

THE NUTRITION **The Navy Line**

Cine

Dispararon al pianista

Després de *Chico & Rita* (2010), Fernando Trueba i Javier Mariscal tornen a unir forces amb un film animat carregat de poesia i música. A ritme de jazz i bossa nova, *Dispararon al pianista* planteja la investigació sobre què hi va haver al darrere de la desaparició, l'any 1973, del pianista brasiler Tenorio Jr., hores després d'haver tocat en un concert de Vinicius de Moraes i Toquinho.

→ Dir. Fernando Trueba i Javier Mariscal (Espanya, 2023). 103 min. Estrena el 6 d'octubre.

Chinas

La directora de la premiada *Carmen y Lola* (2018) presenta ara una altra aproximació a la realitat que ens envolta. Si llavors parlava d'una relació lèsbica entre dues noies gitanes, ara penetra en el dia a dia de la comunitat xinesa a Madrid. *Chinas* fa el seguiment en paral·lel de dues nenes, una d'adoptada per un matrimoni espanyol i l'altra, filla de migrants que regenten un basar. Totes dues en constant conflicte identitari, sentint-se ni d'aquí ni d'allà. Cinema social amb mirada humanista.

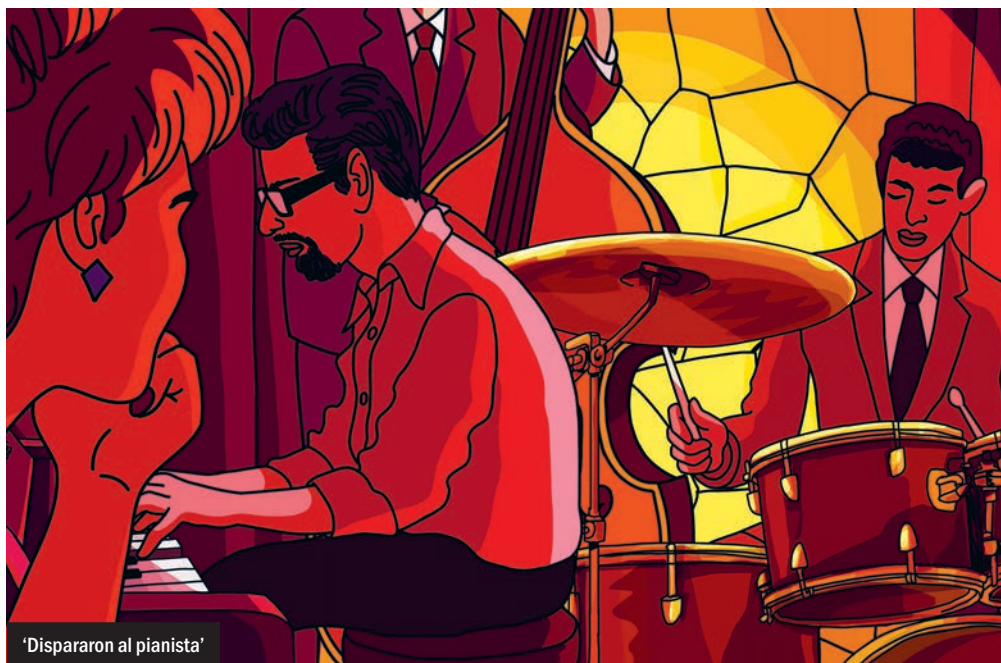
→ Dir. Arantxa Echevarría (Espanya, 2023). 118 min. Estrena el 6 d'octubre.

Golpe a Wall Street

Amb una narrativa àgil i enginyosa, i amb to de comèdia, Craig Gillespie (director de *Cruella* i *Jo, Tonya*) i un acurat

'El asesino' ('The killer')

'Dispararon al pianista'

repartiment (Paul Dano, Seth Rogen, Shailene Woodley) posen imatges a un dels escàndols financers més mediàtics dels darrers anys. El film explica com l'any 2021, i organitzats en un fòrum de la plataforma Reddit, un grup de petits inversors van fer pujar les accions d'una botiga de videojocs, clavant una plantofada a fons d'inversió al servei de les elits financeres.

→ Dir. Craig Gillespie (Estats Units, 2023). 104 min. Estrena: 6 d'octubre.

El exorcista: Creyente

Repetint la mateixa (i d'èxit) operació de Halloween, el productor Jason Blum i el director David Gordon Green tornen a formar equip en aquest *reboot* d'*El exorcista*. I compten amb dues de les protagonistes del mític film del fa poc traspassat William Friedkin, Ellen Burstyn i una Linda Blair que no apareix als crèdits però que està al centre de tota la rumorologia que ha acompanyat el rodatge. Terror, possessions demoniaques i respecte al clàssic.

→ Dir. David Gordon Green (Estats Units, 2023). 121 min. Estrena el 6 d'octubre.

O corno

La segona pel·lícula de Jaione Camborda (*Arima*) barreja el drama naturalista ancorat a A Illa d'Arousa amb la road movie

i el suspens. Ho fa explicant la història de la Maria (la ballarina Janet Novás, en el seu debut com a actriu) que, a la Galícia dels 70, es guanya la vida mariscant i assistint els parts d'altres dones. Un fet inesperat la farà fugir del franquisme en direcció a Portugal. A la producció, María Zamora (*Alcarràs, Estiu 1993*).

→ Dir. Jaione Camborda (Espanya, 2023). 105 min. Estrena l'11 d'octubre.

La isla roja

Quim Gutiérrez continua experimentant en el cinema francès després de *Madeleine Collins*. Ara ho fa al costat de l'emergent Nadia Tereszkiewicz (*Mi crimen*) i a les ordres de Robin Campillo (*120 pulsaciones por minuto*) en aquesta mirada innocent, la d'un nen de 8 anys que viu en una base militar al Madagascar de la dècada dels 70, testimoni dels darrers espeternecs del colonialisme francès a l'illa africana.

→ Dir. Robin Campillo (França, 2023). 117 min. Estrena el 20 d'octubre.

The Old Oak

Tot un exemple de cineasta –i home– compromès amb el seu entorn i amb ell mateix, Ken Loach (*Terra i llibertat*, *Agenda oculta*) torna a posar el dit a la nafra: ara, la seva mirada reflexiona sobre la solidaritat

com a única via de supervivència d'un món cada vegada més hostil amb la classe treballadora. I ho fa amb la història d'uns refugiats sirians que troben l'oportunitat de tornar a començar en un poblet miner del nord d'Anglaterra. Si els vilatans els miren amb recel, el propietari del pub The Old Oak decideix ajudar-los. Ken Loach torna a donar exemple.

→ Dir. Ken Loach (Gran Bretanya, 2023). 110 min. Estrena: 27 d'octubre.

El asesino (The killer)

Quinze dies abans d'arribar a Netflix, la nova pel·lícula de David Fincher (*El club de la lluita*, *La xarxa social*) tindrà una estrena en sales. Imprescindible gaudir en pantalla gran del mestratge visual i narratiu del director de *Seven*, que aquí segueix les passes d'un rigorós assaí a sou (Michael Fassbender) que comet una errada en un encàrrec i passa d'executor a ser perseguit per l'organització que el té contractat. Tota una lliçó de cinema a càrrec d'un dels grans creadors dels nostres temps.

■ Àlex Montoya

→ Dir. David Fincher (EUA, 2023). 118 min. Estrena el 27 d'octubre.

Més pel·lícules a
[timeout.cat/cine](https://www.timeout.cat/cine)

ESTRENA DEL MES

Los asesinos de la luna

★★★★★

S'ACOSTA CADA COP més el dia terrible en què Martin Scorsese, de 80 anys, penjarà definitivament la claqueta, però el cineasta no se n'anirà tranquil·lament sense fer soroll. El seu últim film, absolutament apassionant, de construcció impecable i carregat de política, treu la pols d'un racó abandonat de la història indígena nord-americana –els assassinats en sèrie dels nadius americans osage a l'Oklahoma dels anys 20– per explicar una història d'avarícia, violència i injustícia sistèmica a l'alçada dels seus millors treballs.

A principis del segle XX, el poble osage va trobar petroli. Això el va enriquir, però també va atraure hordes de xarlatans, extorsionadors i estafadors blancs com abelles a un pot de mel. *Los asesinos de la luna* recrea aquest món a l'estil *vérité*, un lloc on la crua jerarquia racial nord-americana s'ha capgirat. I és llavors quan els cadàvers comencen a acumular-se.

El guió apunta al magnat ramader William Hale (Robert De Niro) com l'home al darrere dels crims. Per accelerar el procés d'obtenir els drets del petroli, necessita que el seu nebot Ernest Burkhart (Leonardo DiCaprio) es casi amb la Mollie (Lily Gladstone), hereva Osage, però el que no s'espera és que el nebot se n'enganyi. Millorant amb l'edat, DiCaprio fa humà aquest home irresponsable, però és Gladstone qui ven la idea que hi ha alguna cosa en Burkhart que val la pena estimar, i amb això, ven tota una pel·lícula de tres hores i 26 minuts que passen volant. ■ *Phil de Semlyen*

DE QUÈ VA...

El nou film de Scorsese, sobre els assassinats dels nadius osage a l'Oklahoma dels anys 20.

PER QUÈ L'HEU DE VEURE...

Perquè és un film apassionant. Amb De Niro, DiCaprio i Lily Gladstone.

→ Dir. Martin Scorsese (Estats Units, 2023). 206 min. Estrena: 20 d'octubre.

TeclaSala

PAPERS TREBALLATS

LA DONACIÓ D'OBRA GRÀFICA DE LA COL·LECCIÓ DE DANIEL GIRALT-MIRACLE A L'HOSPITALET

Fotografia: Autor desconegut, 1996. Arxíu Daniel Giralte-Miracle.

28.09.2023 / 07.01.2024

ENTRADA LLIURE

f i #PapersTreballats #ArtTeclaSala

Centre d'Art Tecla Sala

Av. de Josep Tarradellas i Joan, 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. +34 93 403 26 20 / www.teclasala.net

Transport públic

L1, L9S i L10S: Torrassa
(A 13' de pl. Catalunya)
L16 i M12

Museu
de L'Hospitalet

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de L'Hospitalet

Peixos locals (i barats!) per assaborir **el mar** **a la taula**

Us (re)descobrim una vintena d'espècies de peixos de pesca local i sostenible, per tal que mengeu delícies del mar amb més freqüència i a un molt bon preu!

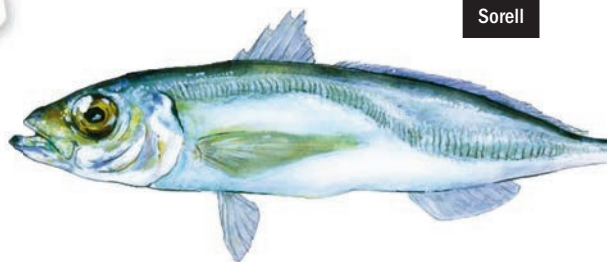
Així cuinen
el sorell al
Teòric Taverna
Gastronòmica

Moll

Capellà

Sorell

SI SOU GURMETS, als vostres àpats no hi falta el bon peix fresc. Però, probablement, consumiu sempre les mateixes espècies, les més populars i, alhora, més cares. A la costa catalana es capturen nombrosos peixos però se'n consumeixen... poc més de vint! I la qüestió és que hi ha un munt d'espècies saboroses, amb moltes propietats i fàcils de cuinar que, a més, com que tenen poca demanda, es troben als mercats a preus molt econòmics. Descobriu-ne i assaboriu-ne: menjar peix de qualitat no haurà estat mai tan senzill!

Besuc blanc: Amb una carn blanca i molt gustosa, demaneu-lo sencer o en filets i feu-lo al forn o a la planxa. Una delícia!

Boga: Aquest peix blau poc valorat té un sabor increïble semblant a la sardina, i el podeu fer a la brasa o a la papillota.

Canana: Semblant al calamar i quasi amb el mateix gust, es pot fer encebata o amb arròs.

Capellà: De carn blanca i gust suau i delicat, com que és petit cal comptar-ne uns tres per persona i és deliciós fregit i amb romesco.

Cinta: Petita i esmunyedissa, es pesca en grans quantitats i, a més de barata, és deliciosa fregida o en suquet.

Congre: Semblant a una serp, la seva carn blanca és finíssima, compacta i forta, com la del rap, i és ideal en sarsuela i guisats.

Esparrall: De carn blanca i no gaire gran, pot preparar-se sencer, a la brasa o al forn.

Espet: Molt popular a Palamós, la carn d'aquest peix blau és atapeïda i saborosa i admet tota mena de cuina, des d'un suquet a un escabetx o un senzill fregit.

Galera: Abundant i molt arrelat a la cuina catalana, aquest marisc és boníssim a la planxa o per donar gust als arrossos.

Llissa galta-roja: Molt preuada per la seva carn exquisida i ferma, cuita i regada amb un rajolí d'oli és tot un privilegi per al paladar!

Llissa llobarrera: Abundant i deliciosa al forn o guisada, els seus ous es consideren caviar blanc.

DE QUÈ VA...

Una vintena de peixos poc coneguts a les nostres taules i abundants al litoral català.

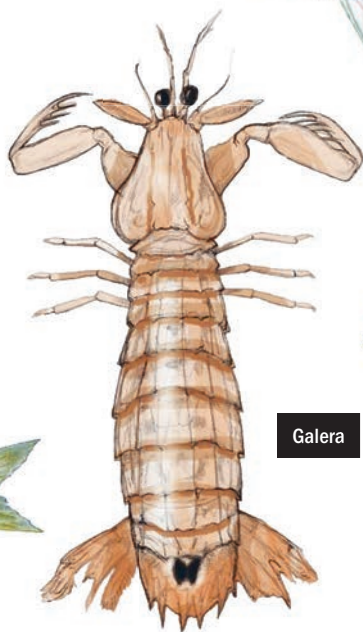
PER QUÈ ELS HEU DE CONÈIXER...

Perquè a més de ser deliciosos, els trobeu als mercats a preus molt econòmics.

Descobriu una vintena de peixos tradicionals catalans

Bresc blanc

Galera

Cinta

Maire: Semblant al lluç i de carn molt tendra, sovint es prepara arrebossada, tot i que és molt versàtil a la cuina.

Moll: També conegut com a Roger, pot ser petit, per fer a la graella, o prou gran per demanar-lo filetejat.

Molla de fang: De textura fina i delicada, si és petit, feu-lo sencer, a la planxa o al forn, i si és gran en rodanxes enfarinades i fregides.

Oblada: Aquest peix blanc i fi té una mida perfecta per a una persona. Feu-lo al forn amb sal i espècies que en reforcin el gust.

Peixet de plata: Suau i delicat, aquest peix petit cal comprar-lo en abundància i es pot cuinar

arrebossat i fregit, rostit al forn, a la graella o a la planxa.

Pop blanc: De mida petita i cap gros, la seva qualitat és excel·lent. Cal bullir-lo per estovar la carn i es pot acabar a la brasa o a la planxa.

Sorell: Té un gust exquisit i un alt valor nutritiu, és perfecte per fer un brou i també és deliciós arrebossat a l'andalusa i fregit.

Sorell blanc: Es diferencia del sorell per la cua, de tonalitat groguenca molt subtil, i té les mateixes possibilitats culinàries.

Verat: Aquest peix blau molt ric en Omega 3 (i molt barat!) és molt gustós preparat a la brasa o en graella al forn, per tal que perdi l'excés de greix.

De llotja en llotja!

TENIU GANES DE conèixer totes aquestes espècies de prop? Més enllà d'anar a les peixateries de barri, on segur que en trobareu, el amants del peix gaudireu de valent fent un recorregut que us apropi no només a les espècies sinó també als pescadors i a les maneres de pescar-les. Ho teniu ben fàcil! De nord a sud del nostre litoral trobareu un munt de llotges que es poden visitar i us apropiaran a les tradicions pesqueres de cada localitat. Des de Llançà a les Cases d'Alcanar, passant per Roses, Arenys de Mar, Vilanova i la Geltrú i la Ràpita. A més de visitar cadascuna d'aquestes poblacions i els seus encantadors ports pesquers, podreu assistir a subhastes i veure com els majoristes i compradors s'emporten el millor producte. També val la pena visitar els mercats d'aquestes localitats, que solen ser els primers que reben el peix de llotja. I, per suposat, cal tastar receptes de peix als restaurants locals. Bon profit!

Llotja d'Arenys de Mar

Bussegeu i trobeu més informació a timeout.cat/menjar-peix

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Desaglutinem el menú

Els restaurants cada vegada són més inclusius amb les persones celíaques o amb intolerància al gluten, però mai n'hi haurà prou. Per *Erica Aspas*

NOMÉS UN CELÍAC o sensible al gluten sap com és de difícil poder menjar bo, variat i sense por a la contaminació creuada fora de casa. El gluten és a tot arreu: sobretot on menys t'ho esperes. Cada cop hi ha més establiments conscienciats amb les intoleràncies i al·lèrgies alimentàries, però el camí és llarg. Aquesta tria vol demostrar que menjar sense gluten pot ser igual de satisfactori que fer-ho amb la proteïna del blat. Però més car, això sí.

El secret és a la massa

A Itàlia controlen molt el tema gluten, això fa que l'oferta de pizzerries sense gluten a

Barcelona sigui abundant i de qualitat. Comencem al **Grosso Napoletano** (València, 234) i apostem per la infal·lible margarida, amb una massa flonja que ens trasllada a Via Tribunali. Tampoc patireu per res a **Messié Sin Gluten** (Siracusa, 15 i Muntaner, 109), on serveixen les pizzes clàssiques amb una massa cruixent feta amb farina d'arròs i blat de moro. Tota la carta del **Pizza Natura** (Pau Claris, 153) és sense gluten i amb ingredients ecològics: hi teniu les pizzes de sempre però amb un toc diferent com ous de guatlla, alvocat o carpaccio de tòfona. Tampoc ens oblidem d'**Il Piccolo Focone** (Dos de Maig,

Messié Sin Gluten

Gluten Tag

Chòk

IRENE FERNÁNDEZ

268), un local senzill amb dues cartes, amb i sense gluten, on fan unes pizzes espectaculars, com la pasta. No els oblideu: van ser dels primers a fer pizzes aptes per a celiacs a Barcelona.

Adeu, llesques gomoses

Si no heu descobert l'alquímia per fer-ne sense gluten a casa però no voleu renunciar a un bon pa, visiteu aquests obradors. De **La Consciente** (Viladomat, 134) en surten pans sense gluten i vegans fets amb massa mare natural i de fermentació lenta. Les seves baguets volen! Us recomano la d'arròs negre. A Gràcia hi trobem dos llocs imprescindibles: **Gluten Tag** (Travessera de

Gràcia, 173), un obrador sense gluten on també tenen en compte més intoleràncies. Hi ha un bon catàleg de pans, i un dels més demanats és la fogassa multicereal, amb tant d'èxit que és millor encarregar-la. També hi podeu satisfer el cuquet de les pastes, amb cookies, croissants i pastissos. A Torrent de l'Olla, 85 hi ha **Glutery**, famós per les seves empanades i focaccies saborosíssimes!

Els dolços que ens mereixem

Tot i que a molts restaurants les postres sense gluten es limiten a la fruita i els iogurts, podem compensar-ho amb

pastisseries plenes de xocolata, melmelades, cremes... La nova botiga **Chòk**, a la plaça Comercial, 9, és espectacular. Seguiu la flaire que surt del seu obrador/ laboratori i trobareu aparadors plens de magdalenes que són obres d'art, rosquilles, espirals de canyella, galetes, pastissos... Al carrer Balmes heu d'anar a **Coliaki** (al número 217) i tastar els seus croissants i berlines farcides i pastissos de pasta fullada; i un esmorzar o berenar a **Jansana Gluten Free Bakery**, al número 106, us alegrarà el dia amb l'assortiment de dolços i salats. Us pensàveu que no menjaríeu xurros mai més? Correu al carrer Comte Borrell,

Un esforç creixent

Segons un estudi recent de la Federació d'Associacions de Celiacs d'Espanya, una família amb una persona celiaca té un increment de preu de la cistella de la compra d'uns 11,29 euros a la setmana, és a dir, de 44,92 al mes i de 583,98 a l'any. L'augment respecte l'any passat del preu de l'alimentació sense gluten és d'un 12%, i aquesta xifra es pot multiplicar si hi ha dos integrants de la família que siguin celiacs. Aquest estudi s'ha fet en base a una ingesta de 2.000 a 2.020 calories al dia i comparant el preu de 21 productes amb i sense gluten.

The Fish and Chips Shop

My Fucking Restaurant

La Martita

“El nostre menjar sense gluten és casolà, sense processats, aquí en gaudeix tothom igual”

—revisió del club sandwich— i creps americanes plenes de coses deliciosament dolces. “Cert menjar sense gluten té fama de dolent, per allò de processat. Però aquí tot és casolà i els familiars dels celíacs en gaudeixen igual”, explica la Marta Alcántara. La mateixa filosofia segueixen a **Gula Sana** (Diputació, 361), especialistes en esmorzars però també en brunchs, amb plats com els ous Benedict, les galettes bretones i grans bols de iogurt, cereals i fruita fresca. ■

Més idees a [timeout.cat/sense-gluten](https://www.timeout.cat/sense-gluten)

→ 294, a la **Xurreria Can Vernet**, i a sucuar el xurro a la xocolata! L'acció literal procura una satisfacció tan important com la metafòrica.

Que no et donin soja per tamari

Gluten també al menjar japonès? Sí, a la salsa de soja, als arrebossats, a maioneses i brous... La carta del restaurant **Aruku** (Provença, 327) és 100% lliure de gluten i inclou tot el que espereu trobar en un japonès: sushi, uramaki, teriyaki i també gyozes! Un clàssic asiàtic de Barcelona és l'**Out of China** (Aribau, 112) i tot i no ser un lloc específic sense gluten està avalat per l'Associació de celíacs de Catalunya. Teniu dimsums, mil tipus de woks, arrossos i fins i tot paxinès. Les cuines tailandesa i vietnamita també van bé si teniu ganes d'asiàtic. Els restaurants **Thai Barcelona** (Diputació, 273), els diversos **Petit Bangkok** i el **Bun Bo** (Sagrassans, 3) en són també bons exemples.

De Mèxic al Mediterrani

Obrim el calaix de la cuina internacional amb la versió sense

gluten de **The Fish and Chips Shop** (Casanova, 91) amb els plats que l'han fet famós però aptes per a tothom.

A **My Fucking Restaurant** (Nou de la Rambla, 35) hi trobareu platets i tapes on conflueixen gastronomies mediterrànies i sense un polsim de gluten, i les boletes de formatge de **Che Chipá** (Puigmartí, 29) sempre són un bon piscolabis. “La nostra carta és 99% sense gluten”, diuen a **Chamako** (Margarit, 18), dels mexicans més bons i divertits de la ciutat ara mateix. Isi busqueu llocs per a un àpat en grup, apunteu el sempre deliciós **En Ville** (Doctor Dou, 14), i els restaurants **Gut** (Perill, 13) i **Pötstot** (València, 204), on tenen una cura extrema per totes les casuístiques dietètiques.

Cap celíac sense brunch!

Si voleu defensar el vostre dret a gaudir d'un brunch apte per a les vostres panxes, els caps de setmana i festius, de 10 a 12.30 h, demaneu el menú brunch de **La Martita** (Entença, 7), 100% gluten free i sense lactosa i amb plats salats i dolços com french toasts, focaccia club

RESTAURANT DEL MES

Little Andaman

→ Muntaner, 182. M: Hospital Clínic. 93 269 59 60. 25-30 €.

ELS RESTAURANTS MODERNS de cuina catalana tradicional es dediquen a perpetuar la tradició a base d'alleugerir-la, però preservant els sabors. Per què no hauria de fer el mateix un bon restaurant indi? Little Andaman –fa referència a una illa del nord de Bengala, no pas a un senyor baixet que passeja– té la voluntat d'oferir cuina de les províncies costaneres del país adaptada a la realitat de Barcelona. Les credencials són impecables: és el tercer restaurant de la propietat del Bembí i el Rangoli, i en aquesta ocasió el xef Anand Singh ha optat per un format de tapes on manen els sabors mariners i el fet vegetal per damunt del producte ofegat en salsa. Per exemple, unes croquetes Chowringhee –un barri de Calcuta–, que són un delicat i cremós mos de remolatxa, bolets i pastanaga, amb la salsa de cacauet a banda enlloc de tenir-la a dins, en deferència als al·lèrgics. O un saltejat de verdures amb coco, que s'embotella en una crep de farina d'arròs, boníssim i divertit de menjar. I el seu curri dels pescadors de Kerala remet al peix amb suc, la cuina d'abordo catalana de tota la vida, però amb l'alegria del tamarinde i la llet de coco (aquest és el plat estrella de la casa, ideal per sucari-hi *naan*, deliciós i casolà, acabat de fer). Hi trobareu molta sensibilitat envers vegetarians i vegans –tenen un menú degustació vegà a 27 euros– i una molt bona opció de menú de migdia per poc més d'11. I també una direcció de sala exquisida i eficient a càrrec de l'Anoushka Das Gupta, una cap de sala que encomana serenor i pedagogia. ■ Ricard Martín

DE QUÈ VA...

Una revisió moderna de la cuina índia amb sabors de la costa del gegant asiàtic.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Plats delicats, de picant matisat i molt vegetals.

LITTLE ANDAMAN

Octubre
2023

Sesiones
acústicas

Nits B LOUNGE

Cena con música en vivo

Los viernes a las 21 h
Restaurante B-Lounge

Dinner & Live Music by:

Sinead Savage | Verdú
Martina Camín | Zulabard

Reservas: raval.mt@barcelo.com
933 20 14 87

Barceló
Raval

Rambla Del Raval 17- 21 | barcelo.com

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Oracle 'Ojitos del Alma'

BARCELONA

ÀRIES

Estimada Àries: últimament t'has sentit incompresa, i és moment de posar-hi remei. Treu la Tituba que portes dins. Ara, a la sala Periferia Cimarronas reivindiquen aquesta bruixa negra oblidada amb l'espectacle *Tituba, bruixa, negra i ramera*. "Ser bruixa no és un insult", diu la dramaturga Denise Duncan. "El teatre, com l'esoterisme, dona cos al que no existeix". Quanta raó!

→ Fins al 22 d'octubre.

TAURE

Deixa't anar una mica, que de tant que toques de peus a terra hi acabaràs fent un forat! Per cert, saps que hi ha un pou al claustre de l'església de Santa Anna que és una porta a l'infern?

"Es deia que si t'adormies en sortia una mà i t'estirava cap a dins!", diu el guia de rutes històriques David Burruezo. Desperta't una mica i fes la festa que volies fer.

→ Santa Anna, 29.

BESSONS

Ets massa confiada i t'han fet mal, i has de pensar que, com els edificis, les persones amaguen coses. Sabies que del Centre d'Interpretació del Call se'n diu Casa de les Ànimes? "És la casa més encantada de Barcelona. Hi van assassinar centenars de jueus el 1391 i està documentat que s'hi han sentit plors i crits", diu David Burruezo. Recorda: no jutgis un llibre per la coberta.

→ Arc de Sant Ramon del Call, 8.

CRANC

Ai, cranc... sort de gent com tu que ens farà més càlida aquesta tardor. Hem descobert un lloc on et sentiràs com a casa: és una botiga del Raval que es diu Grey Street. Hi trobaràs productes esotèrics molt bonics, i també joies i ceràmica d'artesans locals. A més, a les nits de lluna plena fan sessions de lectura de tarot i carta astral. L'ambient és tan afectuós com tu!

→ Peu de la Creu, 25.

LLEÓ

Hi ha gent extravertida, i després hi ets tu! Encara que últimament sentis que la teva alegria no atreu els altres, no et desanimis: si vas a la botiga Nostradamus, que ja fa 30 anys que està oberta, hi tenen la seva pròpia colònia de l'atracció. "Porta les essències específiques per atreure, sobretot sentimentalment", ens ha explicat la Loli. Va, que ja ho tens!

→ Rocafort, 159.

VERGE

Últimament tens la pell molt descuidada i et fan mal els ulls, Verge. Tanta pantalla i estrès no et va bé, i hauries de menjar millor. Sabies que si fóssim al segle XV segurament aniries al carrer Estruch? Es diu que al número 14 hi vivia el bruixot Astruc Sacanera, que venia la pedra escurçonera, de poders curatius. Aquest és el senyal perquè comencis una *skincare routine*!

→ Carrer Estruch.

Libreria La Insòlita

El Santet del Poblenou

El pou de Santa Anna

Kathy Sey protagonitza l'espectacle 'Tituba, bruixa, negra i ramera'

RUBÉN IBARRIETA

L'artista Mariona Flowers

CLARA OROZCO

Aquesta revista necessitava un horòscop. Si ens dius el teu signe del zodíac, l'Eugènia Güell et revela un pla esotèric per fer a la ciutat!

ESOTÈRICA

BALANÇA

És el teu moment i es nota! Per celebrar-ho, ves al club d'astrologia de la periodista Ana Polo, que cada mes reuneix, en grups reduïts, gent del mateix signe. "La gent que és balança té moltes similituds, però és interessant veure com els planetes de cada carta astral marquen la diferència". Ni massa diferents ni massa iguals, tot és equilibri, balança!

→ @anapolo__

ESCORPÍ

Segueixes amb ganes d'explorar els teus tabús, i l'oracle *Ojitos del alma* que ha creat l'artista barcelonina Mariona Flowers t'encantarà! "És molt intuïtiu, gairebé no té instruccions. La percepció de cadascú pot interpretar coses diferents, volia jugar amb la mirada!", diu.

Vagis on vagis, escorpí, segueix la teva intuïció. Aquest serà un mes d'una gran descoberta.

→ @lanocheproject

SAGITARI

Vens d'un mes complicat. La rutina et trastoca i necessites espai per al teu inconformisme.

Però has de fer més cas a l'àngel que al dimoni. Si et costa sentir què et diu, a l'entrada del Monestir de Pedralbes hi ha un menhir. "La llegenda diu que si hi poses l'orella, se senten els àngels", diu el guia de rutes històriques David Burruezo.

Segueix pel bon camí!

→ Baixada del Monestir, 9.

CAPRICORN

Últimament no pares de treure la bona persona que portes a dins. Sembles el Santet del Poblenou!

Es deia Francesc Canals, i tot i que va morir als 22 anys, va tenir temps de fer moltes obres de caritat i de predir el futur: va encertar la seva mort i l'incendi dels magatzems El Siglo. La gent encara avui porta flors a la seva tomba. Segueix així, que ja saps que qui sembla, recull!

→ Cementiri del Poblenou.

AQUARI

Com que segueixes donant voltes a un problema del passat, podries distreure't a la llibreria La Insòlita, que comença un espai setmanal de lectura de tarot. La llibretera Carlota Gelonch ens ha recomanat *Mágicas*: "Té una invocació de la Sére Skuld, que si no la coneixeu ja podeu córrer a fer-ho!". No deixis de filosofar, Aquari, però canvia una mica de tema!

→ Ciutat de Granada, 76.

PEIXOS

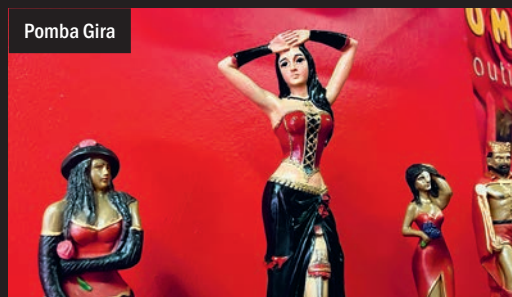
Necessites una abraçada i te l'enviem! Ja saps que l'amor és tan fàcil com difícil, però el patiment no te'l treu ningú. Si necessites consell amorós, ves a Pomba Gira Boutique. L'Eva et pot tirar la baralla de Tarot afrobrasileira. "És molt primitiva i l'encerta molt!"

La Pomba Gira personifica la bellesa, però la teva sensibilitat és el teu poder, no ho dubtis!

→ Benavent, 29.

Carrer Estruch

Pomba Gira

Casa de les Ànimes

FOTOS: EUGÈNIA GUÉLL

Surt

Les Mills

Aquesta gran festa del fitness reunirà atletes i entrenadors internacionals i nacionals, en una jornada amb música, energia i moviment. Enguany compten amb Rachel Newsham i Ben Main, que faran dos *workshops* i una *masterclass* de *bodycombat* i *bodypump*.

→ Av. del Baix Llobregat, s/n. M: Cornellà. Dissabte 7 d'octubre, 9 h. 52-113 €.

El millor disseny de l'any

Tot el que ens envolta és disseny, i aquesta mostra recull les obres més destacades de l'últim any en disseny i art. Si voleu estar al dia de l'arquitectura, l'interiorisme, el disseny gràfic, l'art i la comunicació visual, els Premis FAD han fet la feina de seleccionar-ne els millors exemples. Vosaltres només heu d'observar-los!

→ Disseny Hub. M: Glòries. Del 5 d'octubre al 7 de gener de 2024. 3 €.

Barcelona Design Week

Una de les cites anuals sobre disseny i creativitat més importants de Barcelona arriba a la seva majoria d'edat. La divuitena edició porta a la ciutat exposicions, *showrooms*, tallers, rutes, xerrades i instal·lacions al voltant de la disciplina.

→ Diversos espais. Del 16 al 28 d'octubre.

Microconcert

Un piano, un contrabaix i una bateria faran sonar el concert de Poyo Moya Trio, dins d'aquest cicle d'actuacions en petit format.

Barreant blues, gòspel i swing, animaran el vespre.

→ CaixaForum. M: Espanya. Dissabte 21 d'octubre, 18 i 19 h. Gratis.

Festival Real 360°

Imagina't que la música no et ve només del davant sinó que t'arriba per tot arreu. Aquest festival proposa als assistents poder escoltar la música així, en

so binaural, d'una manera molt íntima que recrea les condicions de la oïda humana. Enguany hi participen el guitarrista Chicuelo, la cantora Ana Brenes i el músic Adriano Galante.

→ Paral·lel 62. M: Paral·lel. 1 d'octubre, 15 €.

Festival Escena Poblenou

Quinze espectacles de dansa, teatre, circ, clown i performances

ompliran el barri del Poblenou de cultura que, segons indica el seu lema, vol obrir la mirada. A més, abans i després dels espectacles, la plaça de davant de Can Felipa esdevindrà el punt neuràlgic del festival i un lloc on compartir experiències.

→ Centre Cívic Can Felipa i altres espais.

M: Poblenou. Del 19 al 22 d'octubre. 6-15 €.

Festival de les Arts Comunitàries

La tercera edició d'aquest festival gratuït arriba amb una trentena de propostes, d'entre les quals destaca *Sexpertos*, que parla de les vivències afectivosexuals d'una persona amb paràlisi cerebral, protagonitzada per Telmo Irureta i Aitziber Garmendia.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Del 4 al 7 d'octubre. Gratis.

Pensa

Bivac

El festival de pensament i creació jove del CCCB parteix de la pregunta *Egotrip: qui voldria ser jo?* A través de performances, converses i propostes escèniques i musicals, Samantha Hudson, Eudald Espluga, Iñaki Mu, Júlia Barbany i Berta Prieto, entre altres, reflexionaran sobre el jo.

→ CCCB. M: Catalunya. Dv. 6 d'octubre. 19 h.

Treball, drets i dignitat en clau feminista

Aquesta exposició itinerant aprofundeix en l'estat de les condicions de vida i laborals de les treballadores del Marroc,

NO T'HO PERDIS

Fixing the Future

Aquest festival és el punt de trobada dels projectes que estan canviant el món, com el col·lectiu català Eixarcolant i l'orquestra amb materials reciclats de Cateura. Conferències, tallers i taules de debat per reenfocar el futur.

→ Disseny Hub. M: Glòries. Del 12 al 14 d'octubre. 15-25 €.

Joan Claret i Joan Vilacasas

Donació de la Col·lecció Brigitte i Hans Robert Thomas

07.11.2023 — 14.01.2024
Can Framis

les Filipines i Guatemala en els sectors del tèxtil, de l'electrònica i de l'alimentació. Amb una mirada feminista, obr reflexions sobre la societat globalitzada actual.
→ Espai Calàbria 66. M: Rocafort. Del 6 al 9 d'octubre. Gratis.

Espanta't

Rocky Horror Show

En Brad i la Janet tenen una avaria al cotxe i es troben amb el Dr. Frank'n'Furter. Aquesta és la premisa de la història de comèdia, terror i ciència ficció en format musical de Richard O'Brien, que fa parada a Barcelona. Una obra en anglès que ja han vist més de 30 milions de persones de tot el món.
→ Teatre Coliseum. M: Passeig de Gràcia. Del 24 d'octubre al 5 de novembre. 37-64 €.

Halloween al Poble Espanyol

Decoracions de por, concursos de disfresses, tallers i recorreguts. Aquesta tardor el Poble Espanyol ha preparat uns caps de setmana terrorífics del per celebrar Halloween amb un munt d'activitats que s'enfocaran, sobretot, en l'origen d'aquesta festivitat.
→ Poble Espanyol. M: Espanya. Del 21 d'octubre al 12 de novembre. 12-21, 50 €.

Amb canalla

No entenc els homes

En aquesta obra de teatre documental amb actors semiprofessionals seran els

homes que explicaran què vol dir ser home en el context actual. La directora, Verónica Pallini, ha realitzat entrevistes i *focus groups* a una setantena d'homes cisgènere a Buenos Aires i Barcelona, i de totes les reflexions, n'han creat aquest espectacle.
→ L'autèntica Teatre. M: Lesseps. 15 i 22 d'octubre, 19 h. 16 €.

Concert Solidari Xiula

La música divertida, farandulera i amb sentit crític de Xiula animarà el públic familiar que vagi a La Paloma el 20 d'octubre, en un concert solidari a favor del Casal dels Infants, que dona suport cada any a gairebé 7.000 infants, joves i famílies en situació de vulnerabilitat social que acompanya a Catalunya.
→ La Paloma. M: Catalunya. Divendres 20 d'octubre, 18 h. 10 €.

Filmoxica

Cada trimestre la Filmoteca de Catalunya proposa un cicle de projeccions pel públic familiar. Amb pel·lícules de tots els temps, cultures i països diversos i relacionades amb moments i tradicions del calendari, el repertori de propostes ajuda el públic infantil a endinsar-se en el món del cinema. A l'octubre les pel·lícules que es podran veure són *La princesa Mononoke* i *Ainbo: La guerrera del Amazones*.
→ Filmoteca de Catalunya. M: Liceu. Fins al 8 d'octubre. 3-4 €.

Conèixer el Castell

Has vist mai un castell per dins? El dissabte 14 d'octubre podreu veure el castell de Montjuïc, que obre les portes per explicar la seva història amb accés a espais com la cisterna o els calabossos. Serà una jornada d'esport i història: en aquesta visita, adaptada per la canalla a partir de 8 anys, es podrà accedir al fossat de Santa Eulàlia per la poterna del baluard de Santa Amàlia. Un cop allà, en una gran esplanada, la canalla podrà iniciar-se en les seves habilitats amb el tir amb arc!
→ Castell de Montjuïc. M: Espanya. Dissabte 14 d'octubre. 17 h. Gratis.

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/octubre

Sitges es vesteix d'Irlanda

DE QUÈ VA...

El festival cultural irlandès Creative Connexions.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè veureu i sentireu música celta, gaites i *irish dance* en fusió amb música catalana.

→ Del 26 al 29 d'octubre.
Diversos espais de Sitges.
Informació i entrades a:
creative-connexions.eu

JA FA DEU anys que Irlanda planta bandera a la vila costanera de Sitges per desembarcar amb tot el seu bagatge artístic en el marc del festival cultural Creative Connexions. Del 26 al 29 d'octubre hi ha programades més de 50 actuacions, entre les quals, una barreja eclèctica d'artistes, escriptors, poetes, cantants i ballarins, a més de tota una pila d'activitats, com exposicions, tallers... Una festa del folklore irlandès que, més enllà de mostrar el millor del panorama artístic del seu país, pretén brodar cultures: unint artistes dels dos territoris amb programes de formació per a joves músics que busquen agermanar les dues terres.

Celebrar la música

I per fer-ho com cal, aquest any s'esperen més de 1.500 irlandesos que tindran com a seu principal la centenària Societat Recreativa El Retiro. Altres sorpreses? Un elenc de primer ordre, com Mary Coughlan, cantant de música celta i de blues; Jack O'Rourke, artista folk i d'arrels; un concert tribut a les llegendes irlandeses del folk, a mans del guitarrista i cantant Nick MacNamara; i la melòdica cantant Caitríona Sherlock. També podreu gaudir de *Les Sitges sessions*, actuacions gratuïtes a diversos locals. I, entre d'altres, repeteix el projecte coral COR Nua, que reunirà 35 vocalistes. Una cita suculenta pels amants de la música celta!

Gaudiu del Creative Connexions!

Viatges

Coordina **María José Gómez**
timeout.cat/viatges

Estació de tren de Pinhão, Portugal

Viatgers, al tren!

N'hi ha que només passen una vegada a la vida. Per sort, no són aquests. Per **Noelia Santos**

El Transcantàbric, gran luxe a la platja de San Antolín

1 Suïssa amb tren panoràmic

Mira-t'ho com vulguis, Suïssa és un espectacle per a la vista i els sentits. Si no arribes a temps d'agafar el tren més lent d'Europa, el Glacier Express, que recorre els Alps en vuit hores (tanca del 15 d'octubre al 8 de desembre), pots agafar el Gotthard Panorama Express, amb una altra ruta igual de xula però més ràpida: travessa l'interior del país des de Lucerna (visita obligada) a Lugano, fent un tram amb vaixell (fins a Flüelen) i amb vistes increïbles al castell medieval de Belinzona.

→ myswitzerland.com

2 El nord en un hotel Gran Luxe sobre rails

La màxima expressió de luxe sobre rails és aquest tren històric que durant vuit dies i set nits circula per la cornisa

cantàbrica, de Sant Sebastià a Santiago de Compostel·la (passant per Bilbao, Gijón, Oviedo i Santander). I ho fa amb tot el glamur que et puguis imaginar i un interiorisme molt cuidat que t'endinsa de ple al segle XIX. Un gran viatge per dins (la gastronomia a bord és senzillament exquisida) i per fora (excursions al Guggenheim i al santuari de Covadonga).

→ eltrancantabrico.com

3 Locomotora de vapor per l'Escòcia profunda

Encara que el destí final no és Hogwarts (i per enfil·lar-t'hi no hauràs de creuar cap andana 9 i 3/4), al Jacobite ja se'l coneix com el tren de Harry Potter per la seva participació a les pel·lis de la saga. Una locomotora de vapor que treu fum (de veritat) des de 1989. El tram icònic és el que passa pel viaducte de

Glenfinnan, amb 21 arcades recolzades sobre el mantell verd de l'Escòcia profunda, un dels paisatges més idíl·lics que travessa des de la sortida de l'estació de Fort William (al cor de les Terres Altes).

→ westcoastrailways.co.uk/jacobite

4 Travessar la Riviera italiana

Monterosso, Vernazza, Corniglia, Manarola i Riomaggiore són els cinc (i bellíssims) pobles dels penya-segats del nord d'Itàlia als quals és més ràpid accedir en tren que en cotxe. I, de passada, la manera més còmoda de gaudir del paisatge vertical que dibuixa l'accidentada Riviera italiana de ponent, a la costa de Ligúria. A més, el bitllet només costa cinc euros, tot i que l'ideal és agafar la Cinque Terre Card (18,20 euros la targeta d'un dia) i gaudir de viatges il·limitats.

El tren en si mateix no té res d'especial (un regional, sense més ni més), però l'entorn per on passa (espectaculars cascades de cases de façanes multicolor), i la freqüència (quatre trens per hora) s'ho valen.

→ cinqueterre.eu.com

5 Per les vinyes del Douro a Portugal

Si voleu fer un dels recorreguts ferroviaris més pintorescos d'Europa, heu d'enfil·lar-vos a aquest tren que us porta directe des de Porto fins a Pocinho travessant les vinyes escalonades de la comarca del Douro, on neix el vi de Porto. De fet, es diu Linha

El luxós Venice
Simplon-Orient-Express

El tren de Rauma travessa 32 ponts, sis túnels i la natura salvatge i remota de les valls de Reinheimen

do Douro perquè les vies del tren corren paral·leles a la llera del riu. El tram que va des de Pinhão (les façanes decorades amb rajoles són tot un reclam per als turistes) fins al final de la ruta és el que ofereix els paisatges més singulars.

→ visitportugal.com

6 Dels fiords a les valls del nord de Noruega

Hi ha vida més enllà dels fiords a Noruega, un país que només esmentar-lo ja convida a pensar en paisatges de somni. I el Raumabanen és un dels millors ferrocarrils per comprovar-ho des de dins. Sortint des

d'Åndalsnes, el tren travessa 32 ponts, sis túnels i la naturalesa salvatge i remota de les valls de Reinheimen, per acabar als pobles de muntanya del nord d'Oppland, i creuant llocs tan impressionants com el pont Kylling (el més fotografiat de Noruega) i l'imponent penya-segat de Trollveggen. Per fer (almenys) una vegada a la vida.

→ visitnorway.es

7 L'art de viatjar per Europa

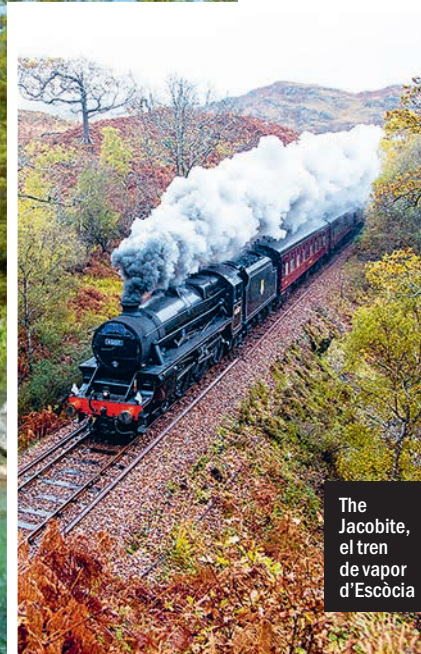
Un viatge a l'opulència dels feliços anys 20 a bord d'un tren que és el gran estàndard de l'art déco sobre rails, i que evoca la

gran icona dels viatges de luxe del segle XX. Artistes, membres de l'alta societat i grans personalitats van recórrer Europa, des de París a Istanbul, vestits de Chanel i bevent xampany, a bord de l'Orient Express. Avui la llegenda segueix viva al Venice Simplon-Orient-Express i els seus vagons recreats al detall per viure una experiència romàntica i de cinc estrelles (a qui s'ho pugui permetre).

→ belmond.com

El tren de Rauma,
a Noruega

The
Jacobite,
el tren
de vapor
d'Escòcia

DAVID & BEN COLLIER

Més aventures a
timeout.cat/escapades

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Mentides i terror

Més Loki, una comèdia
d'El Deseo, Edgar Allan Poe
i química per a mestresses
de casa. Per *Serielizados*

1 Loki (T2)

Després que la primera temporada de *Loki* es convertís en la sèrie de Marvel més vista a Disney+, l'MCU no frena la seva expansió i ens en regala una segona part amb cares noves i conegudes. En aquesta temporada veurem el nostre estimat Loki navegar per un perillós multivers a la recerca de Sylvie, la jutgessa Ravonna Renslayer, Miss Minutes i el que implica posseir lliure albir i un propòsit important.

→ Estrena el 6 d'octubre a Disney+.

2 Mentiras pasajeras

Produïda per El Deseo, la sèrie segueix Lucía, executiva d'una companyia d'alta tecnologia especialitzada en tractaments estètics que ha lluitat tota la vida per allunyar-se del seu origen humil. Però just quan hauria de rebre un ascens, és acusada d'espionatge industrial. Elena Anaya encapçala aquesta comèdia contemporània i realista sobre les aparences, acompanyada d'un meravellós elenc d'actors.

→ Estrena el 9 d'octubre a SkyShowtime.

3 La caída de la Casa Usher

Mike Flanagan, un dels mestres del terror actual, adapta el conte homònim d'Edgar Allan Poe de 1839. I ho fa en el millor moment possible: abans de Halloween. Flanagan revisita la història de Roderick Usher, director executiu d'una farmacèutica corrupta, que ha d'enfrontar-se al seu passat tèrbol quan els seus fills comencen a morir de manera misteriosa i brutal.

→ Estrena el 12 d'octubre a Netflix.

4 Cocina con química

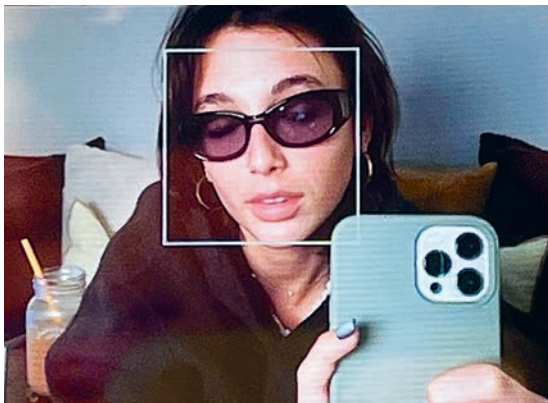
Protagonitzada per la guanyadora de l'Oscar Brie Larson, la sèrie està basada en la novel·la supervendes de Bonnie Garmus. La història ens trasllada a principis dels 50. Una dona, Elizabeth Zott, a qui la societat patriarcal impedeix fer realitat el somni de ser científica, accepta una feina com a presentadora d'un programa de cuina, on ensenyarà a les mestresses de casa receptes... i moltes altres coses.

→ Estrena el 13 d'octubre a Apple TV+.

PÒDCAST DEL MES

Anything goes

→ Cada dijous i diumenge, disponible en vídeo només a Spotify.

LA 'IT GIRL' del moment. Emma Chamberlain va debutar com a youtuber d'adolescent i, en comptes d'estancar-se com a jove influencer, ha anat escalant tots els graons de la fama fins a convertir-se en una *celebrity* de manual. Ha fet de model per a marques com Calvin Klein, Louis Vuitton i Lancôme, té la seva pròpia marca de cafè i és mundialment coneguda per ser l'entrevistadora actual de la catifa vermella de la MET Gala. I com hi encaixa un pòdcast, en tot això? Chamberlain agrada a tothom perquè és propera i parla sense embuts. Des que les aparicions al seu canal de Youtube són cada vegada més escasses, la manera de seguir-li la pista és a *Anything goes*, un pòdcast que grava en exclusivitat per a Spotify on, des de la comoditat del seu llit o sofà, la influencer reflexiona sobre el sexe, la moda, l'amor o els diners amb la transparència que sempre l'ha caracteritzada. Només cal treure el nas pel seu món luxós i irreal però ple d'humor per descobrir que no estem davant d'una personalitat d'internet qualsevol, sinó d'una líder de la cultura digital. Sense buscar-ho, Chamberlain és creadora de tendències, i per això les opinions d'aquesta jove de 22 anys són un indicador de la roba que duren, els llibres que llegirem i les converses que tindrem ben aviat. ■ *Rita Roig*

TAMBÉ US AGRADARÀ

Que no surti d'aquí

Cada dia a la una del migdia, el nou programa de la CCMA presentat per Juliana Canet, Roger Carandell, Marta Montaner i Laura Grau sobre el món dels famosos, el safareig i els assumptes del cor.
→ Spotify i Catalunya Ràdio.

TeclaSala

DISTRICTE

14.09.23 / 07.01.24

Alba Mayol

fontane

ENTRADA LLIURE

f

i

#AlbaMayol #DistricteTeclaSala

Centre d'Art Tecla Sala

Av. de Josep Tarradellas i Joan, 44

08901 L'Hospitalet de Llobregat

Tel. +34 93 403 26 20 / www.teclasala.net

Transport públic

L1, L9S i L10S: Torrassa

(A 13' de pl. Catalunya)

L16 i M12

HANGAR.ORG

barcelona gallery weekend

Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura

Ajuntament de L'Hospitalet

districte cultural

De la fotografia i l'obra fontane // © Alba Mayol, Barcelona, 2023

45

Octubre 2023 Time Out Barcelona

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Tornar a casa

EN LA LITERATURA

vuitcentista, els personatges, sobretot els femenins, lluiten per marxar del poble i instal·lar-se a la ciutat, de les tres germanes de Txékhov a l'Emma Bovary de Flaubert. Volen ser independents, viure la vida, el gran món, guanyar anonimats i que no les assenyalin. Avui, hi ha un moviment invers. I el retorn al poble, forçat i producte d'un fracàs, o desitjat, marca els discursos narratius dels novel·listes, de l'Èlia de Primavera, estiu, etc. a les dones que protagonitzen la segona obra de Maria Climent, *A casa teníem un himne*.

A *Gina*, el seu debut, Climent ens va sorprendre amb una història molt personal, de creixement, amb una prosa dialectal (ebrenca) i una

proximitat frapant. Ara ja no es tractava de donar-se a conèixer, sinó de fer un pas cap a la maduresa, el mateix camí de la Marga, germana de la Remei i filla de l'Erne, les protagonistes d'aquesta novel·la polifònica. Sí, es parla de maternitat, de com la vida et sacseja així que et fas gran, del ser dona avui, però hi ha una cosa més interessant: les relacions intrafamiliars, i com el passat, el que va succeir quan tu no havies nascut, arriba a determinar la teva existència.

Climent ens porta de Barcelona a la Toscana en un viatge emancipador. Allà, a San Gimignano, la Marga i la Remei aniran a buscar la mare a la recerca de respostes i n'obtindran més de les que esperaven. De tornada a Catalunya, hauran d'entomar el present i decidir si resolen d'una vegada per totes la seva vida, si hi fan un cop de timó, o si l'encarriren. L'autora ens porta de la mà sense donar res per segur. I fins i tot arriba a sorprendre'ns.

■ Andreu Gomila

EVA MASCARELL

A casa teníem un himne
—Maria Climent

A CASA TENÍEM UN HIMNE
Maria Climent
→ L'Altra. 208 pàgs.
20 €.

MÉS LECTURES

Tres imprescindibles per a la tauleta de nit

↑ La torna

La culminació del quartet estacional d'Ali Smith és de traca i mocador. Una novel·la que exprimeix el llenguatge, que juga amb el lector i que no seria possible sense la feina brutal de la traductora, Dolors Udina.

→ Ali Smith. Raig Verd. 224 pàgs. 20 €.

↑ Un far a tres minuts de casa

Aquest és el relat d'una jove que vol deixar de sentir-se forastera al lloc on ha nascut i el debut sorprenent d'una autora d'origen marroquí que trenca tabús i diu les coses pel seu nom. No li perdeu la pista.

→ Òmnia L'Bakkali. Columna. 112 pàgs. 16,90 €.

↑ Los divagantes

Els vuit relats de l'escriptora mexicana posen damunt la taula una veu singular que ens parla del desarrelament i de la navegació sense brúixola, també la d'una gran autora que ja ha estat finalista del Booker.

→ Guadalupe Nettel. Anagrama. 168 pàgs. 17,90 €.

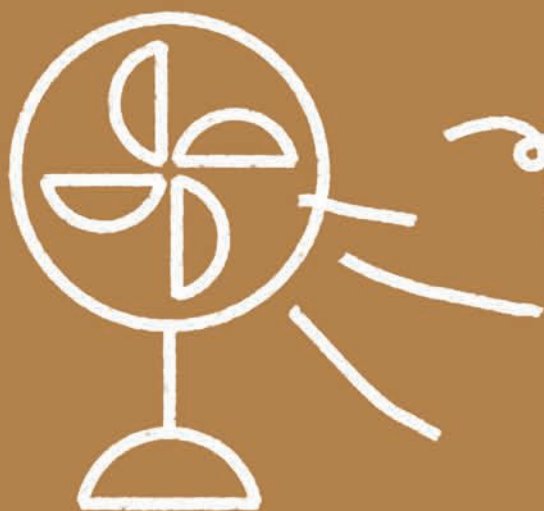
FÀBRICA
MORITZ
BARCELONA

MORITZ

TAPES & RUMBA

29 I 30 SETEMBRE

DE 20H A 00H

ENTRADES DISPONIBLES

[MORITZ.COM/CA/MORITZRUMBA](https://moritz.com/ca/moritzrumba)

RESERVA
LA TEVA ENTRADA

3 MENÚS
A ESCOLLIR

MORITZ FRESCA
SENSE PASTEURITZAR

ARRELS DE GRÀCIA
I ELS SEUS VENTILADORS

RONDA SANT ANTONI 41

AFORAMENT LIMITAT

Consum d'alcohol reservat
per a majors d'edat

BOOSTER
EASY

URBAN eBIKES FOR CITY LOVERS

**Mou-te per la ciutat que vols
com tu vols.**

Al teu ritme, lliurement, sense embussos ni emissions.

www.yamaha-motor.eu

YAMAHA
Revs your Heart

La nova eBike BOOSTER Easy ve totalment equipada amb magnífiques prestacions, entre les quals s'inclou un estil contemporani, una instrumentació lleugera i una il·luminació LED compacta per a poder usar-la a qualsevol hora del dia. Té el centre de gravetat baix, la qual cosa et permet gaudir d'agilitat amb una estabilitat que dona confiança. Té un portaequipatges darrere i l'opció de col·locar cistelles i bosses interiors, per la qual cosa és funcional a més de divertida.